

Bořetické LISTY

ČERVENEC 2016 • Číslo 2

Stárci a chasa Vás srdečně zvou na tradiční bořecké hody, které se konají 31. 7. – 2. 8. 2016.

1. stárkovský pár: Andrea Punčochářová a Patrik Chrástek

2. stárkovský pár: Aneta Petrásková a Michal Punčochář

Sklepníci: Vojtěch Ševčík a Ondřej Kocourek

Jiří Michna
Důvěřuj, ale prověřuj!

Lenka Kuchyňková
Farní výlet do Dobříše a okolí

Václav Suský / Václav Petrásek
Jak si pamatují hody v minulosti

Fotogalerie

Brigáda TJ Sokol, foto: Ing. J. Mikulík

Buchtobraní

Den dětí

Den dětí

Den otevřených sklepů, foto: Ing. P. Pálka

Den otevřených sklepů, foto: Ing. P. Pálka

Fotogalerie

Mužstvo A, foto L. Gloza

Pálení čarodějnic

Pálení čarodějnic, foto V. Mikulíková

Prověřovací cvičení J-SDH

Prověřovací cvičení J-SDH

Školní akademie

Fotogalerie

Šlaháčka

Velikonoční košt vín, foto Ing. J. Mikulík

Velikonoční košt vín, foto Ing. J. Mikulík

Velikonoční košt vín, foto Ing. J. Mikulík

Vítání občánků – Jan Čumpa

Vítání občánků – Laura Pospíšilová

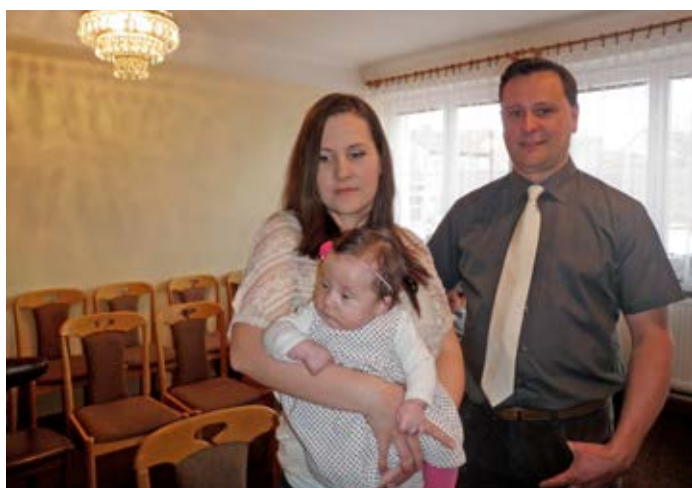
Fotogalerie

Vítání občánků – Matyáš Dufek

Vítání občánků – Ondřej Mareš

Vítání občánků – Tereza Mikulíková

Výlet na Dobříš, foto P. Kuchyňka

Zájezd do Olomouckého kraje, foto E. Lacinová

Zápas přípravky, foto V. Mikulíková

Fotogalerie

Zásah J-SDH, foto T. Langer

Závody MH ve Cvrčovicích, foto M. Foler

Závody MH ve Cvrčovicích, foto M. Foler

Den dětí z MŠ – výlet Hustopeče

Lednice – výlet dětí z mateřské školy

Závěrečné vystoupení dětí z mateřské školy

Úvodník

Vážení spoluobčané,
čtenáři Bořetických listů,

další čtvrtletí je za námi a rok 2016 se přehoupal do své druhé poloviny. Jarní měsíce byly v naší obci bohaté na řadu kulturních akcí. Na Velikonocce proběhla pod taktovkou SSRKH a místních vinařů tradiční Velikonoční výstava vín. Poprvé se konalo pálení čarodějnic, které připravovala kulturní komise obce spolu s Tenisovým klubem Bořetice 2012 a SDH Bořetice. V květnu se obec zapojila do akce svazků obcí Modrých Hor, proběhlo Májové putování okolím Modrých Hor a mužský sbor Svodničan si při akci Modré Hory v písni na Slunečné převzal pomyslnou štafetu pro pořádání akce v příštím roce. Poslední květnovou sobotu byl v areálu Kravích hor Den otevřených sklepů. První červnovou sobotu počasí přálo Rybářskému sdružení při pořádání rybářských závodů na rybníku za Jedličkovým a hned následující den nato i spolkům (KK obce, Tenisový klub, SDH, Myslivecké sdružení, TJ Sokol) pořádajícím Dětský den. Mateřská a základní škola si pro rodiče žáků i širokou veřejnost připravila Školní akademii a členky kulturní komise napekly vzorky buchet na Buchtobraní. Mladí hasiči reprezentovali obec na řadě hasičských závodů. Za zmínku určitě stojí krásné 2. místo ze závodů v Cvrčovicích a 2. místo ze závodů v Ladaně, kde si družstvo starších vytvořilo osobní rekord. Mužstvu TJ Sokolu Bořetice se podařilo postoupit do vyšší třídy soutěže. Také přípravek TJ Sokol Bořetice se v zápasech dařilo a zaslouží pochvalu – na turnaji v Horních Bojanovicích vybojovali pěkné 2. místo.

Vedení obce celou dobu intenzivně pracuje na řadě projektů. Konečně se podařilo úspěšně dokončit projekt cyklostezky II. etapy u hřiště a podat Závěrečné vyhodnocení akce. Všechny dodatečné opravy a práce, které byly ke kolaudaci cyklostezky potřeba, vyšly obec na přibližně 80 tisíc korun. Kdyby se na všechny požadavky myslelo již při stavbě samotné, mohly být tyto peníze použity jinde. Pokud by ale nebyly peníze pro opravy uvolněny, hrozila by obci pokuta, která by byla ještě vyšší. Stejně tak proběhly opravy na dětském hřišti „U bytovek“ tak, aby byly splněny požadavky revizního technika. Na dětském hřišti u mateřské školky bylo vystavěno nové oplocení. Na obecních budovách na sóle (květinářství a kancelář)

byla provedena výměna dveří a oken a dvoje dveře byly vyměněny i na budově kulturního domu. V parku u kostela byl zrekonstruován chodník. Bylo přidáno dopravní značení a instalována dvě zrcadla (u autobusového nádraží a u Floriánku), což jistě zvýší bezpečnost na silnicích. Obec zajistila osekání náletových dřevin u polních cest na katastru obce.

Právě byla zahájena výměna topení v sále KD a sál bude vybaven novými židlemi a průběžně bude probíhat i oprava stolů. Je schválena celková rekonstrukce obřadní síně a zasedací místnosti KD. Do hodů je nutné dokončit opravu dřevěné části „muzikantské budy“ na sóle, která byla v havarijním stavu. O prázdninách je naplánována výměna oken a dveří ve školní jídelně a kuchyni a v kuchyni bude z části obměněno stávající zařízení za nové. V měsíci červenci byly namontovány v obci radary pro měření rychlosti aut. I když obec nemůže vymáhat na řidičích porušujících rychlost v obci pokuty, informace z radarů budou poskytnuty Policii ČR a ta na základě toho bude provádět cílenější a častější dopravní kontroly projíždějících vozů obcí. Připravujeme i opravu oplocení fotbalového hřiště, opravu střechy obřadní síně na hřbitově a v plánu je oprava vozovek.

V době, kdy budou vycházet tyto listy, by měly právě vrcholit přípravy na krojové hody. Letošní volení stárků a stárek neprobíhalo bez problémů. Nastalo bohužel období, kdy ročníky, které by měly vést hody, jsou početně slabší. Moje poděkování patří všem krojovaným, kteří se zapojili do přípravy. Děkuji také rodičům a prarodičům krojované chasy za pomoc a podporu při pořádání hodů. Měli bychom si všichni uvědomit, že zorganizování hodů je velmi náročné a stojí mnoho úsilí. Sám jsem se několikrát jako rodič na přípravě podílel, a tak vím, o čem mluvím. Je hezké, když rodiče své děti podpoří. V posledních letech je období hodů hojně vyhledáváno turisty, kteří ne vždy pochopí význam tradice krojových hodů. Přál bych si, aby hlavně místní přišli podpořit pořádající, a ukázali tak, že tradiční hody jsou největší kulturní akcí uspořádanou hlavně pro bořecké občany a rodáky obce. Krojovaná chaso: „Vždy se najdou i kritici, ale z toho si nic nedělejte a hody si užijte!“

Všem čtenářům Bořetických listů přeji krásné léto. Pokud je dovolená ještě před vámi, tak i příjemnou dovolenou.

František Petrásek, starosta obce

VÝZVA!

Vážení spoluobčané,
obecní úřad žádá občany, kteří si doposud nevyzvedli nebo nepožádali na obecním úřadě o **bezplatné dodání KOMPOSTÉRU**, aby tak učinili v co nejkratší době!

Celá akce – dotace je vázána smlouvou se Státním fondem životního prostředí ČR. Jedním z hlavních požadavků je kompostér do každého domu – čísla popisného v obci. Žádáme tímto ještě jednou

všechny občany Bořetic, kteří doposud nemají kompostér, aby se přihlásili na obecním úřadě.

Kompostéry dovezou **zdarma** až do domu pracovníci obecního úřadu a na požádání kompostér sestaví. Všem občanům, kteří se již do projektu zapojili, děkujeme.

František Petrásek

Dopravní soutěž mladých cyklistů – v družstvu žákyně z Bořetic

Ve čtvrtek 19. 5. 2016 se uskutečnilo v Mikulově okresní kolo dopravní soutěže mladých cyklistů. Tomuto zápolení předcházela okrsková kola v Hustopečích, Mikulově a v Břeclavi.

Z každého postupovaly tři nejlepší týmy. Základní škola Velké Pavlovice se v Hustopečích umístila na třetím místě ve složení Jan Procinger, Martin Bank, Nela Kobzová a Marie Langerová. Obě naše žákyně jsou rodačky z Bořetic, v nichž navštěvovaly první stupeň základní školy.

I když se celé družstvo pilně připravovalo, na stupně vítězů to nestačilo. Nevadí, konkurence byla veliká. Pro každého z nich jsou to cenné zkušenosti, které pak mohou uplatnit při provozu na veřejné komunikaci.

Chtěl bych ještě připomenout, že toto družstvo se úspěšně zúčastnilo natáčení pořadu U6 ostravské televize. Jen místo Martina Banka byl v týmu Lukáš Čačík z Bořetic.

Děkuji všem žákům, kteří reprezentovali naši školu, a také paní učitelce Ing. L. Bukovské, která žáky připravovala a soutěžemi provázela.

Mgr. Michal Rilák, ředitel ZŠ Velké Pavlovice

Ceník za pronájem prostor kulturního domu platný od 23. 5. 2016

Předmět pronájmu	Cena/akce
Pronájem KD (sál, předsálí, přísálí: bar, kuchyňka), topná sezóna	3 000 Kč
Pronájem KD (sál, předsálí, přísálí: bar, kuchyňka) mimo topnou sezónu	2 000 Kč
Pronájem KD (přísálí: bar, kuchyňka), topná sezóna	2 000 Kč
Pronájem KD (přísálí: bar, kuchyňka) mimo topnou sezónu	1 000 Kč
Pronájem KD „trachta“ (sál, předsálí, přísálí: bar, kuchyňka) celoročně	1 000 Kč
Pronájem KD „trachta“ (přísálí: bar, kuchyňka) celoročně	500 Kč

Organizacím a spolkům obce Bořetice bude za účelem pořádání veřejných akcí poskytnut pronájem bezúplatně.

Složení vratné kauce:

Předem bude od nájemců ve všech případech (i v případě organizací a spolků) požadováno složení vratné kauce:

- při pronájmu KD (sál, předsálí, přísálí: bar, kuchyňka) 1 000 Kč
- při pronájmu KD (přísálí: bar, kuchyňka) 500 Kč

Ceník byl schválen na 40. jednání Rady obce Bořetice dne 23. 5. 2016.

V Bořeticích 24. května 2016

František Petrásek, starosta

Rybářské závody 2016

V sobotu 4. 6. 2016 se uskutečnily na rybníku číslo 1 „za Jedličkovým“ již deváté rybářské závody pro děti a dospělé. Závody, jak je u nás již tradicí, proběhly během jednoho dne. Ráno dětská část a po obědě část pro dospělé.

Byť nás pořadatele děsily předpovědi počasí, které slibovaly deštné počasí, tak naštěstí se meteorologové, jak je poslední dobou běžné, mylili a skoro celý den závodníkům svítilo sluníčko, takže místo připravených deštníků přišlo spíše na opalovací krémy.

Závody se konají vždy začátkem června, pořádáme je jako součást oslav dne dětí v naší obci, čímž plníme slib, který jsme dali obci, že jednou ročně umožníme dětem zachytat si ryby.

Dopolední část, na které se letos sešla necelá třicítka malých i větších závodníků a závodnic, probíhala opět podle u nás zavedených pravidel. Každý účastník dostal při zápisu dva bločky se stejnými čísly, během závodu si na jeden bloček vyzvedl v bufetu svačinku a pití, odevzdaný bloček putoval do klobouku, z něhož se později po vyhlášení výsledků losovaly dárky od nás a našich sponzorů. Tato část, kdy si děti vybírají dárky, mají někteří z těch nejmenších raději než samotné závody.

Byť někteří zlí jazykové tvrdí, že na dětech chceme vydělat na zápisném a ještě děláme za peníze tombolu, tak znovu opakuji, že při dětských závodech se startovné neplatí, závodník si mohl ponechat jednu mírovou rybu, dostal zdarma cigáro nebo párky, pití a nakonec kromě cen pro vítěze si každé dítě vylosuje nějaký

poměrně hodnotný dárek (hry, hračky, pexesa, tetovačky, brilantýnky, hlavolamy, puzzle a další). A když píšu, že každé dítě, tak občerstvení a lístek na závěrečné losování dostanou i děti, které přijdou jen „na čůhačku“, aby jim nebylo líto, že nic nedostanou.

Opolední část, kterou jsou závody dospělých, již zdarma nejsou, chytá se dle rybářského řádu, bez ryby a vítězové dostanou hodnotné ceny. Samozřejmostí je, že celý den je otevřený bufet, ve kterém si závodníci i veřejnost mohou zakoupit občerstvení a různé speciality z grilu nebo udirny.

A jak to dopadlo? Dětskou část vyhrála Anetka Ševčíková s kaprem měřícím 60 cm a mezi dospěláky již podruhé zvítězil domácí František Kaňka s kaprem, který měl 74 cm.

Závěrem bychom chtěli poděkovat všem našim štědrým sponzorům a místním dobrovolníkům, kteří se podíleli na přípravě a pořádání závodů, protože každý, kdo byl s námi při závěrečném „dárkobraní“ a viděl tolik rozzářených dětských očí, pochopil, proč to děláme. Vždyť už Seneca říkal, že „dětský úsměv a smích jsou zbraně schopné bořit nejvyšší hradby světa“.

Karel Zálešák, předseda RS

1. místo – Anetka Ševčíková

Kravihorci pomáhají

Kravihorští vinaři se připojili k Vinařství Ludwig, vinařům a obcím Modrých Hor a také finančně pomohli nemocné Sabince Grófově z Němčiček, která je po mozkové obrně. Vláda KHR rozhodla věnovat jí na lázeňskou péči výtěžek z letošního reprezentačního plesu 5 000 Kč.

Šek na tuto sumu byl jí a jejím rodičům předán v neděli na Velikonočním koštu vín.

Václav Petrásek

Usnesení z X. veřejného zasedání Zastupitelstva obce Bořetice konaného dne 26. dubna 2016

Zastupitelstvo bere na vědomí:

ad 3. Zprávu z jednání Rady obce Bořetice od posledního veřejného zasedání Zastupitelstva obce Bořetice.

ad 4. Zprávu o plnění usnesení z posledního veřejného zasedání Zastupitelstva obce.

ad 13. Zprávu z jednání finančního výboru.

Zastupitelstvo zvolilo:

ad 2. Návrhovou komisi: Miroslav Náležinský, Milan Herůfek
Ověřovatele zápisu: Ing. Petr Machač, Ing. Jaroslav Grůza

Zastupitelstvo obce schvaluje:

ad I. Program jednání s navrženými změnami:

Doplnění bodů:

7a) Projednání a schválení výkupu pozemků od Zemědělského družstva Bořetice – p.č. 2934/24, p.č. 2934/25, p.č. 2934/26, 2934/27, vše k.ú. Bořetice u Hustopečí.

12a) Projednání a schválení Souhlasu se smlouvou o postoupení smlouvy – postupitel Ratifico s.r.o., Nad Rokoskou 2361/2a, Praha 8-Libeň, a postupník Alatereprofi s.r.o., Lannova 2061/8a, Praha 8.

12b) Projednání a schválení projednání trasy „Cyklostezka Bořetice–Kobylí“.

ad 6a) Prodej pozemku p.č. 133/88, ostatní plocha, o výměře 78 m², k.ú. Bořetice u Hustopečí, za cenu 100 Kč za 1 m², dle platného ceníku, a pozemku p.č. st. 791, zastavěná plocha a nádvoří, o výměře 9 m², v k.ú. Bořetice u Hustopečí za cenu 100 Kč za 1 m², dle platného ceníku, panu Zdeňkovi Dufkovi, Bořetice č.p. 174, s tím, že kupující uhradí veškeré náklady spojené s prodejem výše uvedených nemovitostí (tzn. poplatek za sepsání kupní smlouvy, poplatek za návrh na vklad, ověření podpisu) a daň z nabytí vznikne-li Obci Bořetice daňová povinnost.

ad 6b) Prodej pozemku p.č. 2933/23, ostatní plocha, o výměře 38 m², k.ú. Bořetice u Hustopečí, manželům Evě a Dušanovi Procházkovým, Bořetice č.p. 471, za cenu 100 Kč za 1 m², dle platného ceníku s tím, že kupující uhradí veškeré náklady spojené s prodejem výše uvedené nemovitosti (tzn. např. poplatek za sepsání kupní smlouvy, poplatek za návrh na vklad, ověření podpisu) a daň z nabytí vznikne-li Obci Bořetice daňová povinnost.

ad 6c) prodej pozemku p.č. 133/178, ostatní plocha, o výměře 13 m², k.ú. Bořetice u Hustopečí, dle předloženého geometrického plánu č. 1071-198/2015 – zpracovaného firmou Alecsz s.r.o., Hustopeče, panu Ing. Martinu Novákovi, Kobylí č.p. 846, za cenu 100 Kč za 1 m² dle platného ceníku, s tím, že kupující uhradí veškeré náklady spojené s prodejem výše uvedené nemovitosti (tzn. např. poplatek za sepsání kupní smlouvy, poplatek za vydání souhlasu s dělením pozemku, geometrický plán, poplatek za návrh na vklad, ověření podpisu) a daň z nabytí vznikne-li Obci Bořetice daňová povinnost.

ad 6d) Prodej pozemku p.č. 2933/9, orná půda, o výměře 150 m², k.ú. Bořetice u Hustopečí, panu Ing. Pavlu Machačovi, Na Stříbře 816/8, Oslavany, za cenu 25 Kč za 1 m² dle platného ceníku, s tím, že kupující uhradí veškeré náklady spojené s prodejem výše uvedené nemovitostí (tzn. např. poplatek za sepsání kupní smlouvy, poplatek za návrh na vklad, ověření podpisu) a daň z nabytí vznikne-li Obci Bořetice daňová povinnost.

ad 7a) Výkup pozemků od Zemědělského družstva Bořetice, Bořetice č.p. 445, jedná se o pozemky p.č. 2934/24, o výměře 12 m², p.č. 2934/25, o výměře 85 m², p.č. 2934/26, o výměře 69 m², p.č. 2934/27, o výměře 8 m², vše k.ú. Bořetice u Hustopečí, za cenu 20 Kč za 1 m² a za podmínky, že kupující uhradí veškeré náklady spojené s převodem nemovitostí (geometrický plán, souhlas s dělením pozemků, poplatek za návrh na vklad, poplatek za sepsání kupní smlouvy), Obec Bořetice bude hradit daň z nabytí, vznikne-li Zemědělskému družstvu Bořetice daňová povinnost.

ad 8. Výši jednorázové odměny majitelům pozemků za zřízení věcného břemene na pozemcích, které se nachází pod stavbou „Cyklostezka – I. etapa“, v k.ú. Bořetice u Hustopečí, ve výši 10 Kč za 1 m². Jedná se o následující pozemky:

P.č.	Výměra	Majitel
2668/5	23 m ²	Ing. Lucie Procházková
2668/6	3 m ²	Ing. Lucie Procházková
2625/5	89 m ²	Olga Šebestová
2634/29	83 m ²	Božena Kadlecová

ad 9. Pořízení kuchyňské linky v ceně do částky 40 000 Kč v klubovně ve starých šatnách, kterou využívá Tenisový klub Bořetice 2012, Bořetice.

ad 10. Rozpočtové opatření Obec Bořetice č. 1/2016, zvýšení v celkové částce 103 600 Kč na straně příjmů a výdajů.

ad 11. Inventarizaci za rok 2015.

ad 12a) Znění a podpis Souhlasu se smlouvou o postoupení smlouvy mezi smluvními stranami: Ratifico s.r.o., IČ: 24772976, Nad Rokoskou 2361/2a, Praha 8, jako postupitelem a Alatereprofi s.r.o., IČ: 04025466, Lannova 2061/8, 110 00 Praha 1, jako postupníkem – administrace projektu „Výstavba kanalizace a ČOV v obci Bořetice“.

Zastupitelstvo obce pověřuje:

ad 12b) Starostu obce Bořetice k jednání ohledně budoucí Cyklostezky „Kobylí–Bořetice“ s tím, že Zastupitelstvo obce Bořetice preferuje trasu B cyklostezky „Pod vinohrady“.

Zastupitelstvo obce neschvaluje:

ad 7. Zveřejnění záměru prodeje pozemků p.č. 1129/16, ostatní plocha, o výměře 739 m², p.č. 1118 – trvalý travní porost o výměře 850 m², vše v k.ú. Bořetice u Hustopečí.

Usnesení z XI. veřejného zasedání Zastupitelstva obce Bořetice konaného dne 14. června 2016

Zastupitelstvo bere na vědomí:

ad 3. Zprávu z jednání Rady obce Bořetice od posledního veřejného zasedání Zastupitelstva obce Bořetice.

ad 4. Zprávu o plnění usnesení z posledního veřejného zasedání Zastupitelstva obce.

Zastupitelstvo zvolilo:

ad 2. Návrhovou komisi: Jaroslav Bureš, Ing. Marek Polák
Ověřovatele zápisu: Mgr. Radim Šebesta, Jan Hempl

Zastupitelstvo obce schvaluje:

ad I. Program jednání s navrženými změnami:

Doplnění bodů:

10a) Projednání a schválení bezúplatného převodu pozemků p.č. 4451, p.č. 4453, vše k.ú. Bořetice u Hustopečí, od Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových.

14a) Projednání a schválení rekonstrukce zasedací místnosti a obřadní síně v KD Bořetice.

ad 7a) Prodej pozemku p.č. st. 253, o výměře 29 m², k.ú. Bořetice u Hustopečí, manželům Bohumile a Františkovi Šafránkovým, bytem Bořetice č.p. 94, za cenu 100 Kč za 1 m² dle platného ceníku. Kupující bude hradit veškeré náklady s převodem nemovitosti včetně daně z nabytí, vznikne-li Obci Bořetice daňová povinnost.

ad 7b) Prodej pozemku p.č. 2933/11, o výměře 55 m², k.ú. Bořetice u Hustopečí, paní Boženě Filové, Růžová 17, Velké Pavlovice za cenu 25 Kč za 1 m² dle platného ceníku. Kupující bude hradit veškeré náklady s převodem nemovitostí včetně daně z nabytí, vznikne-li Obci Bořetice daňová povinnost.

ad 7d) Prodej pozemku p.č. 133/85, o výměře 120 m², k.ú. Bořetice u Hustopečí, paní Ludmile Kaňkové, bytem Bořetice č.p. 196, panu Františku Frohlichu, bytem Bořetice č.p. 69, panu Vítu Damborskému, bytem Dolní Valy 206/3, Podivín, za cenu 25 Kč za 1 m² dle platného ceníku. Kupující bude hradit veškeré náklady s převodem nemovitostí včetně daně z nabytí, vznikne-li prodávajícímu daňová povinnost.

ad 7e) Prodej pozemku p.č. 133/94, o výměře 132 m², k.ú. Bořetice u Hustopečí, paní Evě Doležalové a panu Pavlu Odstrčilovi, oba bytem Bořetice č.p. 450, a to každému 1/2 pozemku, za cenu 25 Kč za 1 m² dle platného ceníku. Kupující bude hradit veškeré náklady s převodem nemovitostí včetně daně z nabytí, vznikne-li prodávajícímu daňová povinnost.

ad 7f) Prodej části pozemku p.č. 2584/1, o výměře cca 20 m², k.ú. Bořetice u Hustopečí, a část pozemku p.č. 133/1, o výměře cca 65 m², vše v k.ú. Bořetice u Hustopečí, manželům Marcele a Janu Sieglovým, bytem Bořetice č.p. 57, za cenu 100 Kč za 1 m² dle platného ceníku. Kupující bude hradit veškeré náklady s převodem nemovitostí (platba za vyhotovení geometrického plánu, platba za sepsání kupní smlouvy, poplatek za návrh na vklad, poplatek za

souhlas s dělením pozemku, ověření podpisů) včetně daně z nabytí, vznikne-li Obci Bořetice daňová povinnost. Při zaměřování části pozemků bude přítomen zástupce Obce Bořetice.

ad 7g) Prodej pozemků p.č. 114/4, o výměře 61 m², a p.č. 114/3, o výměře 61 m², vše v k.ú. Bořetice u Hustopečí, panu Františku Jamborovi, bytem Bořetice č.p. 107, za cenu 25 Kč za 1 m², dle platného ceníku. Kupující bude hradit veškeré náklady s převodem nemovitostí včetně daně z nabytí, vznikne-li Obci Bořetice daňová povinnost.

ad 7h) Prodej pozemku p.č. st. 1039, o výměře 19 m², v k. ú. Bořetice u Hustopečí, panu Františku Šafránkovi, bytem č.p. 390, za cenu 100 Kč za 1 m², dle platného ceníku. Kupující bude hradit veškeré náklady s převodem nemovitosti včetně daně z nabytí, vznikne-li Obci Bořetice daňová povinnost.

ad 7ch) Prodej pozemku p.č. 1183/7, k.ú. Bořetice u Hustopečí, o výměře 171 m², Zemědělskému družstvu Bořetice, se sídlem Bořetice č.p. 445, za cenu 20 Kč za m². Kupující bude hradit veškeré náklady s převodem nemovitostí včetně daně z nabytí, vznikne-li Obci Bořetice daňová povinnost.

ad 8. Výkup pozemků p.č. 2669/6, o výměře 1 m², p.č. 2623/8, o výměře 12 m², p.č. 2667/6, o výměře 2 m², vše v k.ú. Bořetice u Hustopečí, od soukromých majitelů za cenu 20 Kč za 1 m². Kupující bude hradit veškeré náklady spojené s převodem nemovitostí včetně daně z nabytí, vznikne-li prodávajícímu daňová povinnost.

ad 9. Revokaci usnesení v bodu 10b) ze IV. veřejného zasedání ZO, konaného dne 7. 4. 2015, o výkupu pozemků p.č. 2668/5, p.č. 2668/6, p.č. 2625/5, p.č. 2934/29, k.ú. Bořetice u Hustopečí.

Zastupitelstvo obce Bořetice schvaluje zřízení věcného břemene služebnosti na pozemcích p.č. 2668/5, p.č. 2668/6, p.č. 2625/5, p.č. 2934/29, vše v k.ú. Bořetice u Hustopečí, ve prospěch Obce Bořetice. Povinní ze služebnosti zřizují ve prospěch oprávněného ze služebnosti k pozemkům p.č. 2668/5, o výměře 23 m², p.č. 2668/6, o výměře 3 m², p.č. 2625/5, o výměře 89 m², p.č. 2934/29, o výměře 83 m², k.ú. Bořetice u Hustopečí, věcné břemeno služebnosti spočívající:

a) v právu zřídit a provozovat na služebném pozemku „Cyklostezku – I. etapa“,
b) v právu vstupovat a vjíždět na služební pozemek v souvislosti se zřízením, stavebními úpravami, opravami, provozováním „Cyklostezky – I. etapa“.

Věcné břemeno služebnosti se zřizuje na dobu určitou do 31. 12. 2031. Věcné břemeno se zřizuje úplatně, jednorázová odměna ve výši 10 Kč za 1 m² (schváleno na X. veřejném zasedání ZO, dne 26. 4. 2016).

ad 10. Bezúplatný převod pozemku p.č. 2495/4, o výměře 9 m², v k.ú. Bořetice u Hustopečí, od vlastníka pozemku: Jihomoravský

kraj, Žerotínovo nám. 449/3, Brno, na Obec Bořetice a pověřuje starostu pana Františka Petráska jednáním v této věci.

ad 10a) Bezúplatný převod pozemků p.č. 4451, o výměře 35 m², a p.č. 4453, o výměře 86 m², v k.ú. Bořetice u Hustopečí, od Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, Praha, a pověřuje starostu pana Františka Petráska jednáním v této věci.

ad 11a) Poskytnutí finančního daru žadateli paní Ing. Lence Bukovské, Bořetice 456, na nákup hrnků na LDT Kdousov 2016 ve výši 700 Kč.

ad 12. Účetní uzávěrku Obce Bořetice za rok 2015 včetně příloh:

- a) rozvaha,
- b) výkaz zisku a ztráty,
- c) příloha,
- d) roční zpráva o provedení finanční kontroly,
- e) zprávy veřejnosprávní kontroly přijaté dotace, v případě, že tato je k datu schválení účetní závěrky k dispozici,
- f) zpráva z přezkumu hospodaření,
- g) inventarizační zpráva,
- h) doplňující informace vyžádané schvalujícím orgánem. O doplňující informace, které budou součástí schvalované účetní závěrky, požádá schvalující orgán předem.

ad 13. Závěrečný účet Obce Bořetice za rok 2015 vyjádřením souhlasu s celoročním hospodařením s výhradou a přijala tato nápravná opatření ke zjištěným nedostatkům při přezkoumání hos-

podání obce: ukládá starostovi, aby zajistil dodržování lhůt při zveřejňování návrhů, záměrů a usnesení na úředních deskách; aby zajistil, aby pořízené zápisy ze schůze rady obce měly předepsané náležitosti; dále aby zajistil, aby inventarizační rozdíly byly vyúčtovány do účetního období, za které se inventarizací ověřuje stav majetku a závazků.

ad 14. Kladný hospodářský výsledek ZŠ a MŠ Bořetice, příspěvkové organizace, okres Břeclav, Bořetice č.p. 112, za rok 2015, a to ve výši 94 007,04 Kč, a schvaluje jeho rozdělení do fondů příspěvkové organizace, a to následovně: 20 000 Kč do Fondu odměn a částku 74 007,04 Kč do Rezervního fondu.

ad 14a) Rekonstrukci Zasedací místnosti a obřadní síně v KD Bořetice dle projektů ArchFactory s.r.o., Brno, a schvaluje provedení této rekonstrukce v částce maximálně 1 250 000 Kč včetně DPH.

ad 15. Schvaluje rozpočtového opatření č. 2/2016 Obce Bořetice, zvýšení na straně příjmů i výdajů v celkové částce 654 700 Kč.

Zastupitelstvo obce Bořetice neschválilo:

ad 11b) Poskytnutí finančního příspěvku žadateli Tenisový klub TK Bořetice 2012, z.s., Bořetice, na trenéra mládeže ve výši 17 000 Kč.

Zastupitelstvo stáhlo z programu jednání projednávání bodu:

ad 7c) Prodej pozemku p.č. 2933/10, k.ú. Bořetice u Hustopečí, žadatelé: manželé Eva a Dušan Procházkovi, Bořetice č.p. 471 z důvodu nepřítomnosti žadatelů.

Bude lávka přes Trkmanku?

Sen bývalého starosty postavit pro rybáře i návštěvníky rybníků lávku přes Trkmanku začíná dostávat tvář. Když v roce 1994 nechal do prvního porevolučního Územního plánu zakreslit nové rybníky, netušil, že to bude trvat až do roku 2006, kdy bude proveden první slavnostní výkop v trati Jezírko. Již tehdy se uvažovalo spojit budoucí rybníky Panské jamy a Jezírko můstkem. Teprve letos nakreslil architekt pan Kruml návrh můstku. Bude možno jej prosadit u rybářů, zastupitelstva obce, povodí a sehnat na něj peníze?

Václav Petrásek

Jízdní kola – v nabídce nově i elektrokola

v prodejně 100 kusů jízdních kol, koloběžek a odrážedel
náhradní díly, doplňky a sluneční brýle

na funkční a sportovní prádlo CRAFT, MOIRA, ATEX sleva až 50 %; prodej dárkových a servisních poukazů v hodnotě 300 až 1 000 Kč; záruční i pozáruční servis, opravujeme všechna jízdní kola, provádíme opravy kotoučových i hydraulických brzd

Otevřeno: po–pá 8:00–12:00; 13:00–17:00; sobota 8:00–11:00
Hlavní 68, Velké Pavlovice, tel: 519 428 507, www.zaf.cz, velo@zaf.cz

Přesňákový turnaj

V sobotu 14. května se i přes nepřízeň počasí uskutečnil další ročník přesňákového turnaje v tenise. I když se začalo hrát později, protože ráno pršelo, už dopoledne se počasí umoudřilo a obě složky turnaje – tenisová i přesňáková – se začaly naplňovat.

Čtyřhru po urputných bojích vyhrála dvojice Pavel Bárta a Pavel Odstrčil, přesňákovou část vyhráli všichni, kdo se zúčastnili výroby a konzumace této lahůdky. Hospodyňky napekly kolem 500 kusů přesňáků, na mazání jsme spotřebovali 10 kg domácích povidel a pro fajnšmekry také 1,5 kg namletého máku. Už se těšíme na další ročník a věříme, že vše vyjde na jedničku včetně počasí, které si již nyní objednáваме.

JUDr. Jana Zemánková

Máte pěkný rukopis?

Obecní úřad hledá někoho s pěkným rukopisem. Potřebuje jej na přepisování textů kronikářů do kroniky. Krásným rukopisem vedl kroniku první kronikář v roce 1924 Metoděj Grůza, ale jen jeden rok. Nejlépe však byla vedena více než deset let Bohumilem Petráskem. Nejen krásný rukopis, ale i formu, kterou vtiskl za jeho působení ve funkci kronikáře kronice, nebude asi překonána. Většina kronikářů píše záznamy pro kroniku na psacím stroji nebo na počítači. Podle archivářů je však potřebné psát kroniky ručně a inkoustem, který přetrvá stovky let. U záznamů psaných na

stroji však vydrží jen několik let. Tisk bledne a stránky se slepují. Při školení kronikářů v Okresním archivu, kterého jsem se účastnil vždy jako starosta s kronikářem, požadoval ředitel archivu dr. Kordiovský ruční přepisování do kroniky. Máte-li někdo krásný rukopis, přihlaste se prosím na OÚ u starosty. V současné době začínáme psát do nové knihy. Výzdobu první strany provede malíř Antonín Vojtek, který má své rodinné kořeny v Bořeticích

Václav Petrásek

Zpráva o činnosti obecní knihovny

V květnu jsme přivezli hodně zajímavých knih z Výměnného fondu Břeclav. Pro nejmenší děti jsou to Bořkova velká kniha zábavy, Kamilka a její rodina, Martinka cestuje vlakem, První čtení s medvídkem, O mašince Tomášovi, Statečné prasátko, Obrázkové čtení, Hurvínek mezi osly, Čtyři děti a skřítek, Strakaté pohádky.

Pro větší děti jsou to například: Případ černého ducha, Dvojčata v akci, Prokletí džinů, Hvězdy nám nepřály, Tančit ke hvězdám, Zlodějka snů, Překroč svůj stín, Prázdniny u babičky.

Pro dospělé máme také velký výběr: Vertikální peklo, Srdce z rubínu, Píseň ohně, Souboj šamanů, Slovácké patálie, Leonardův stín, Mrtvé oči, Lunapark, Alchymistovo tajemství, Záhada sarkofágu, Pod australským sluncem, Vražedná akademie, Msta písečné pany, Pečeť smrti.

Z naučných knih vybírám: Vojenská letadla, Háčkování, Lidové kroje, Trénink paměti, Zvířata a jiné.

V období letních prázdnin bude mít knihovna otevřeno jako obvykle. Děti si mohou dojít zahrát nějakou pěknou stolní hru.

O novinkách a akcích, které v knihovně proběhly, probíhají a budou probíhat, se můžete dozvědět na stránkách www.knihovnaboretice.webk.cz a také na webu obce www.boretice.cz.

V říjnu nás čeká jako každý rok týden knihoven, s řadou různých zajímavých akcí.

Takže pokud si budete chtít přečíst nějakou pěknou knihu nebo časopis, přijďte do naší obecní knihovny.

Knihovnice Lenka Grůzová

Zpráva o činnosti v TJ Sokol

Dne 29. 1. 2016 proběhla výroční valná hromada, na které byly schváleny nové stanovy TJ, název klubu byl doplněn dle zákona na TJ Sokol Bořetice z.s. a byl potvrzen dosavadní výkonný výbor klubu. Následně jsme tyto dokumenty řádně zaregistrovali v Obchodním rejstříku v Brně.

V březnu jsme nechali prořezat trávnik na hřišti a poté proběhla brigáda, na které jsme natřeli zábradlí a lavičky kolem hřiště. V únoru byl u Jihomoravského kraje vypsán dotační program na zkvalitňování sportovního prostředí. Jelikož je závlaha na hřišti v havarijním stavu, požádali jsme v tomto programu o dotaci na opravu a zkvalitnění závlahového systému. Celkový rozpočet opravy je 265 000 Kč. Jihomoravský kraj nám v dubnu schválil dotaci ve výši 169 600 Kč. V tuto chvíli na hřišti probíhá rekonstrukce. Věříme, že do začátku sezony bude závlaha fungovat a díky tomu se zkvalitní povrch na našem hřišti.

A mužstvo

Po podzimní části sezony jsme ztráceli na první mužstvo Velké Pavlovic/Němčičky 1 bod. Cílem bylo samozřejmě dostat se na 1. místo a postoupit z této „praesní soutěže“, kam jsme byli neprávem odklizeni rozhodnutím OFS Břeclav a také kvůli bývalému vedení, které nás včas nepřihlásilo. Pro časové zaneprázdnění skončil hlavní trenér Milan Lukáč. Podařilo se nám sehnat zkušeného trenéra Karla Doležala – bývalého hráče Tatronu Poštorná. Dále se vrátil z hostování na Vrbici Michal Petrásek a v bráně nás posílil Tomáš Baťa z Velkých Pavlovic. I přes herní výpadky, kdy jsme prohráli se slabými soupeři, se nám podařilo soutěž o 1 bod vyhrát před Velkými Pavlovicemi a postoupit do III. třídy okresní soutěže.

Výsledky v jarní části sezony 2015/2016

Bořetice – H. Bojanovice	5 : 0
Šitbořice B – Bořetice	2 : 0
Bořetice – Starověce	2 : 1
Diváky – Bořetice	0 : 4
Křepice B – Bořetice	0 : 2
Bořetice – Velké Němčice B	3 : 1
Němčičky/ VP – Bořetice	1 : 1
Bořetice – Nosislav B	8 : 2
Kurdějov – Bořetice	1 : 0

Na novou sezonu se kádr nemění, navíc slíbili návrat dva naši odchovanci a máme domluvené dvě posily z okolních obcí. Věřím, že ve III. třídě budeme hrát v horní polovině tabulky a časem se vrátíme do Okresního přeboru, kam Bořetice patří.

Přípravka

Přípravku vedou trenéři Lubomír Dufek, Kamil Mazůrek, Luděk Gloza a Antonín Mikulík. Na podzim jsme pouze trénovali, ale na jaře šlo vidět, že už se děti něco naučily, takže jsme domluvili čtyři přátelské zápasy (Starovice, Nymburk a dvakrát proti Horním Bojanovicím). Děti se dále zúčastnily Pohárového turnaje v Horních Bojanovicích. Tohoto turnaje se zúčastnili kromě nás a domácího týmu ještě Velké Němčice a Nosislav. Naše děti skončily na 2. místě. Nejlepší střelec našeho týmu byl Nicolas Dávid, který vstřelil na celém turnaji pět branek. Děti již máme cca 13 a další pomalu přibývají. Od září máme přihlášenou mladší přípravku do okresní soutěže. Příští sezonu plánujeme přihlášení i starší přípravky. Tímto bych chtěl poděkovat trenérům za ochotu trénovat a rodičům dětí za to, že je vedou ke sportu. :-)

Luděk Gloza, předseda TJ Sokol Bořetice

Velká oprava „hudebního pavilonu“ na sóle

Když se nám v loňském roce začala naklánět „muzikantská buda“ na sóle, byla podepřena proti spadnutí a ohrožení dětí, které se v ní neustále hrály.

Základ byl postaven v roce 1992 z žulových kostek a stěny i střecha byly provedeny z lešenářských trubek a vlnitého plechu s tím, že se kolem vysadí „bago“ a celá bouda že jím poroste. V roce 1999 pracoval architekt Ing. Jan Kruml, náš bořetický „Plečník“, na úpravách KD a prostoru kolem a na malou náves navrhl i rekonstrukci budy na „hudební pavilon“. S pracemi se začalo na začátku června s cílem, aby v hody 1999 byl již používán. To se také podařilo.

Tak nám sloužil celých 17 let až do loňského roku, kdy sloužil muzikantům v hody naposled a účinkujícím až do vánočního „jarmarku“. V jarních měsících rozhodla rada obce, že se hudební pavilon z „gruntu“ opraví. Na začátku června se začalo s jeho rozebíráním a také podle nového návrhu Ing. Krumla se na konci června začalo s přípravou řeziva a jeho stavění. Rada stanovila stejný cíl jako v roce 1999, že to musí být do hodů 2016 hotovo. Zednické práce prováděl nový zaměstnanec obce, pan Zdeněk Procházka a tesařské práce pan Vlastimil Machovský. Pomocné práce další zaměstnanci obce pod vedením pana Herzána. Pan Kruml vylíčil nedostatky staré konstrukce (malá nosnost konstrukce na váhu krytiny, malé přesahy střechy, okapy...), neboť

se voda dostávala pod nosné sloupy a ty v místě kotvení do základu uhnily. Těšíme se již na letošní hody s novým „hudebním pavilonem“.

Václav Petrásek

Pozvánka

Zveme všechny příznivce pěkné moravské písničky na

PŘEDHODOVNÍ ZPÍVÁNÍ,

které se uskuteční již tradičně
v sobotu **30. července 2016 ve 20 hodin**
na sóle u kulturního domu.

V programu vystoupí ženské soubory z Dolních Dunajovic a Bořetic, mužské soubory z Kobylí, Moravan a domácí soubor Svodničan.

K tanci a poslechu hraje cimbálová muzika Mládí z Čejče.

Občerstvení zajistí letošní stárci a stárky.

Přijďte si odpočinout při pěkné písničce od předhodového shonu, pozvěte své přátele k posezení při skleničce dobrého vína a v příjemné atmosféře.

Srdečně zvou pořadatelé – kulturní komise obce a mužský sbor Svodničan.

Novinky z kravihorské krajinky

Vážení čtenáři Bořetických listů, bořetičtí a kravihorští vinaři Vás na tomto místě budou informovat o tom, co se děje kolem našeho vinařství mezi vydáním jednotlivých BL. V posledním čísle BL informovala redakční rada o naší práci v zimních a jarních měsících. Dnes to bude doplněno popisem akcí, které jsme prováděli sami nebo ve spolupráci s obcí.

Reprezentační ples Kravihorské republiky

Tentokrát nebyl v tradičním termínu poslední sobota v únoru, ale již 6. února. K tanci i poslechu hrála naše osvědčená kapela Tufaranka ze Šakvic. Návštěvnost byla velká. V sále nebylo jediné místo volné. Je již tradicí, že vláda nastupuje z předsálí při ryčním pochodu za slavnostním praporem republiky, který se vrací pak pro prezidenta. V letošním roce to byli však prezidenti tři – úřadující prezident Ing. Stanislav Novák, emeritní prezident „nafurt“ Václav Petrášek a host z ČR prezident Zeman předvedený Pavlem Hiklem. Prezidenti nastupovali za zvuku fanfár z Libuše a celý sál jim vestoje vzdával poctu. Před hostem z ČR byla nesena standarta tvořená velkými červenými trenýrkami. Tentokrát byl ples i s předtančením. Děti naší školy se ve folklorním kroužku pod vedením paní učitelky Šedivé připravovaly na vystoupení na krojovém plesu, ale pro velkou nemocnost účinkujících se jejich vystoupení neuskutečnilo, a proto jsme jim umožnili vystoupit na našem plesu. Přes dotazy na vzácného hosta z Prahy a zprávu našeho europoslance pana Špacíra o práci v Bruselu o používání jen třívrstvého toaletního papíru až po scénku, kdy jedna manželka vinaře, v podání Bohunky Komárkové odchytila ve vinohradu dva imigranty, i když jeden jí utekl, jednoho dovedla před nastoupenou vládou. Tradicí je bohatá tombola, ve které bylo losováno 136 položek. V přísálí proběhla malá výstava vín našich vinařů s 59 vzorky.

Velikonoční výstava vín

Dlouholetou tradicí jsou u nás již velikonoční výstavy vín. První, doložená katalogem, byla již v roce 1937. Tehdy se však hodnocení vzorků a ochutnávky jmenovaly „okus vína“. Na letošní výstavu se sešlo celkem 473 vzorků. Červených bylo 188 vzorků, bílých 251 vzorků a 34 růžových vzorků. Subkomise pracovala pod vedením prof. Vlastimila Fice, DrSc.

Šampioni:

Absolutní šampion výstavy: Dornfeldr ročník 2015 od vinaře pana Svrčka z Vrbice

Šampion červených vín: Svatovavřínecké ročník 2005 vinařky Dany Novákové – Klenotnice vín

Šampion bílých vín: Neuburské ročník 2015 od vinařství Hulata z Němčiček

Šampion růžových vín: Rosé ZW od vinaře pana Procházky (Špacíra)

Den otevřených sklepů

...a státní svátek Kravihorské republiky se konal 28. 5. 2016. Bylo otevřeno 20 sklepů, i když bylo původně přihlášeno více. Někteří vinaři pod dojmem kontrol státních orgánů a následných pokut, které se uskutečnily na udání v Hustopečích, své přihlášky stáhli, ale přesto pak mimo akcí své sklepy otevřeli. Vláda to považuje za parazitování na této akci, neboť náklady Kravihorské republiky na

uskutečnění této akce letos byly 202 000 Kč. V příštím roce již nedopustíme, aby v tento den byly otevřeny jiné sklepy než oficiálně přihlášené. Organizátoři přemýšlí o trestech pro ty, co tento jeden den v roce nedodrží a otevrou své sklepy (návrhy jsou od „po čuni“...).

Kolik máme lůžek pro turisty?

Poslední odhady před časem byly, že máme pro turisty připraveno v Kravích horách a obci kolem 500 lůžek. Před nedávnem se zastavila v hospodě u Linhů skupina vinařů jdoucích ze sklepa v trochu povznesené náladě. Těmto zastávkám v hospodě u Linhů na jedno „točené“ říkáme, že se jdeme „vyfotografovat“ a musíme tam dořešit to, co jsme nestihli ve sklepech nebo po cestě z nich. Tehdy tam pokračovala debata o tom, kolik máme již v obci lůžek pro turisty. Já sám jsem to již dávno počítal do 360, dnes při provádění hotelových hostů udávám počet těch lůžek 500. Debatu ukončil jeden vinař s návrhem, že se zítra sejdeme zase u Linhů a že on to do té doby sečte. Skutečně se nás druhý den sešla u Linhů většina. Ten, co to sčítal, již od dveří mával s papírem a hlásí „napočítal sem jich 988 a to sem možná na nekeré zapomněl“. Tak tedy s novou kapacitou hotelu Kraví hora (bungalovy za silnicí na Němčičky) jsme dnes překročili tu neuvěřitelnou tisícovku lůžek. Na malou vinařskou obec s 1 300 obyvateli a něco málo přes 500 domy je to dobrá práce Kravihorců a občanů, která přináší užitek nejen vinařům, ale i ostatním obyvatelům naší obce.

Španělští novináři na Kraví hoře

V půlce května navštívili novináři ze Španělska v rámci presstripu Brno a jižní Moravu a také recesistickou vinařskou republiku Kraví hora. Tuto cestu nejen k nám, za vínem a také za kulturními památkami našeho regionu organizovala Centrála cestovního ruchu, jižní Morava z Brna nejen pro novináře z ekonomického deníku Expanzion, nejsilnější španělské blogerské skupiny Travel a Marie Claire. V Bořeticích je zajímavý vyhlášený areál sklepů, historie vinařství a obce a také víno malých vinařů. Navštívili několik sklípků, neboť chtěli vidět tradiční sklepy s vinaři tahajícími víno košťáři, ne tankové haly nebo velké kinotéky, a poznat atmosféru vinařské uličky. Průvodcem jim byl emeritní prezident nafurt V. Petrášek.

Putování krajem André

Již tradiční putování cyklistů po vinařském Mikroregionu Hustopečsko nazvané Putování krajem André se uskutečnilo letos 27. června. Zřejmě velká vedra měla vliv na počet cyklistů, kteří se vydali na 45 km dlouhou cestu po Mikroregionu. Na razítkovacích místech na ně čekala sklenička vína odrůdy André a další vzorky vína. Větší zájem však byl o studenou vodu.

Deset let rozhledny nad Kraví horou

Je to již deset let, co si Kravihorci za finanční pomoci obce a JM kraje nad Kravíma horama postavili rozhlednu. V té době se hodně mluvilo

o stavění rozhleden, ale my jsme byli první, co ji postavili. Bylo to rok po tom slavném vítězství obce v soutěži Vesnice roku v programu obnovy venkova, na jehož počest jsme rozhlednu postavili. Za týden parta našich tesařů vedená panem Sýkorou a třech zaměstnanců obce z „rychlých rot“ vedených panem V. Pazderkou rozhlednu postavili. Návrh nakreslil tehdejší starosta V. Petrásek a statické výpočty provedl statik Ing. Šalplachta z Prahy. Stavba stála 380 000 Kč, což jsou mizivé náklady proti jiným rozhlednám budovaným po nás v celém okolí. U rozhledny si postavil tehdejší starosta Boží muku,

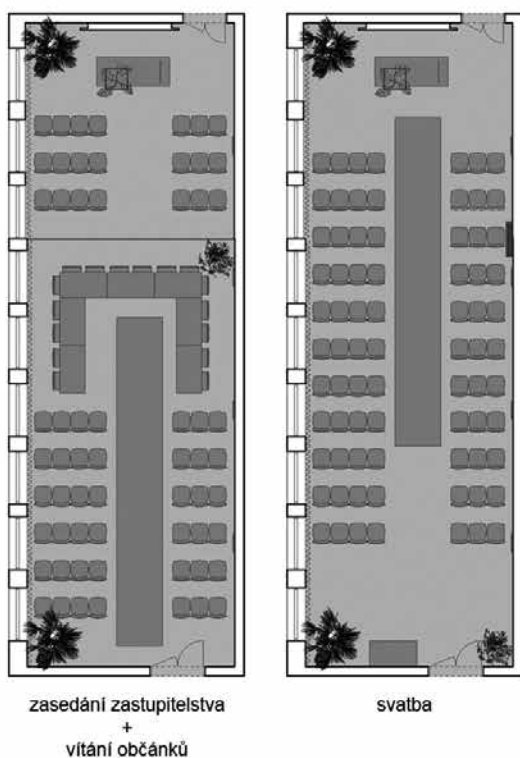
v pořadí již druhou, která byla věrnou kopií BM za Starou Břeclaví. Skoro třicet let tam starosta, nedaleko od této BM s rodinou bydlel.

Moravská vlajka nad Kravíma horama

Stalo se již také tradicí o červencových svátcích vyvěšovat moravskou vlajku. Již po sedmé vlála před sídlem prezidenta a vlády na dolním „frejdu“.

Václav Petrásek

Návrh rekonstrukce zasedací a obřadní místnosti v KD

Architektonický návrh řeší rekonstrukci dvou sousedních sálů na obecním úřadě v Bořeticích, které slouží pro zasedání zastupitelstva, vítání občánků nebo pořádání svateb.

Základním požadavkem bylo spojit tyto dvě místnosti, aby se zde mohli konat akce o větším počtu lidí. A zároveň mít možnost opět místnost rozdělit na dvě a vytvořit komornější atmosféru. Toho docílíme posuvnými stěnami z laminátových bílých desek, která budou z jedné strany polepené velkoformátovou fotografií. Mobilní stěna se jednoduše shrne na jednu stranu ke zdi a vytvoří tak opticky celistvý prostor.

Obdelníkovou dispozicí, která vznikla propojením obou místností, jsme opticky rytmizovali nástěnnými světlými z akrylátových desek v imitaci mramoru a střídáním grafitových a ledově bílých závěsů z organzy/ voálu. Pro podpoření zón v místnosti (fečnický pult, zasedání zastupitelstva, obecnostvo ...) jsme strop rozčlenili na bazény ze SDK, které jsou nepřímě nasvětlené Led pásky.

Celý návrh je laděn do béžových a hnědých tónů podpořených grafitovou barvou koberce a závěsů. Podlaha je navržena z vinylových velkoformátových dílců v béžovém dřevěném dekoru. Kusové židle a stoly jsou v odstínu wenge.

MU BOŘETICE
KONCEPT
BOŘETICE

03 / 2016

Další cesta Radka Hrábka

Letošní cesta mladého cestovatele Radka Hrábka z Bořetic bude ne pěší, ale na kole kolem České republiky. V loňském roce se v tuto dobu vypravil pěšky do Říma. Letos jej bude provázet kamarád Lukáš Sadílek. Start cesty byl v pondělí 4. července v 8.30 hod od sídla prezidenta a vlády Kravíhorské republiky, neboť studenti pojedou tuto cestu pod záštitou recesistické vinařské Svobodné republiky Kraví hora, která je podpořila finančně i částečně materiálně,

a budou po cestě tuto samozvanou vinařskou republiku propagovat. První etapa po startu v Bořeticích povede do Znojma a další etapy budou kopírovat hranice ČR. Cesta by měla trvat celý měsíc a bude končit opět v Kravíhorské republice. Cykloamatéři pojedou bez tréninku a bez špičkového vybavení na běžných cestovních kolech.

Václav Petrásek

Slet čarodějnic pod Kraví horou

O filipojakubské noci se traduje, že si dávají dostaveníčko čarodějnice. U nás došlo jen k malé změně. Nebylo to v noci, ale v sobotu odpoledne, kdy si na sóle za kulturním domem daly sraz malé, velké, mladé a dříve narozené čarodějnice. Dokonce i jedna v kočárku, a to měla okolo sebe i pavučiny. Přes 50 těchto bytostí se potom vydalo průvodem okolo pohostinství u Linhů a zde je nutno říci, že jedna starší se zde snažila doplnit pohonné hmoty – nebylo jí to však umožněno. Průvod doprovázely osoby nad-

míru zodpovědné v této činnosti – hasiči. Po příchodu na hřiště a po doplnění pohonných hmot – limonády – se všichni pustili do připravených her a soutěží. A kdo nesoutěžil, mohl si opékat špekáček. Po šesté hodině byl zapálen větší oheň, který připravili pracovníci obecního úřadu. U plápolajícího ohně vydrželo už jen pár jedinců.

Ing. Lenka Bukovská

Den dětí

Kdo si hraje, nezlobí. To bylo motto pro první červnové nedělní odpoledne. Na hřišti TJ Sokol se od 15. hodiny scházeli malí i velcí, aby si na 10 stanovištích vyzkoušeli svoji dovednost a postřeh. Úkolem každého bylo si jednotlivá stanoviště projít a splnit příslušný úkol. Snad největším lákadlem byla střelba ze vzduchovky a stanoviště hasičů. Ti kromě toho, že si připravili pro děti úkol, měli připravené i překvapení. A to byla ukázka hasičského útoku v podání jejich nejmenších členů.

V druhé polovině odpoledne přijeli na koních dvě členky jezdeckého oddílu z Němčiček a děti se na koních mohly i povozit.

Po absolvování všech disciplin obdržel každý malý účastník špekáček, který si mohl opéct, a malý dárek k tomu.

Poděkování patří firmě LOMAX a p. Sadílkovi z hotelu Kraví hora za sponzorskou podporu celé akce. A dále potom těm, kteří se na celé akci podíleli – kulturní komise obce Bořetice, SDH Bořetice, mysliveckému sdružení, tenisovému oddílu a TJ Sokol Bořetice za poskytnutí sportovního areálu.

Ing. Lenka Bukovská

Mockrát děkujeme všem, kteří přispěli na vydávání Bořetických listů

Pan JUDr. Jiří Vodička, Praha	za 1 000 Kč
Paní Marie Dráždilová, Bořitov	za 1 000 Kč
Pan Jiří Uher, Uherčice	za 300 Kč
Pan Jindřich Dundálek, Brno	za 400 Kč
Manželé Marie a Tomáš Šťavíkovi, Bořetice	za 300 Kč
Paní Anastázie Kovářová, Liberec	za 1 000 Kč
Pan Bohuslav Bergman, Náměšť nad Oslavou	za 500 Kč
Paní Františka Cupáková, Újezd u Brna	za 500 Kč
Paní Emilie Drápalová, Křenovice	za 500 Kč
Dárce, který nechce být jmenován	za 150 Kč
Václav Bařina, USA	za 2 000 Kč
Paní Jaroslava Žatecká, Praha	za 300 Kč
Paní Ludmila Macháčová, Bořetice	za 200 Kč
Pan Pavel Pazderka, Kyjov	za 200 Kč
Pan Antonín Surman, Holubice	za 500 Kč

Všem ještě jednou mockrát děkujeme.

www.bořetice.cz

kontakt na správce webu: webbořetice@seznam.cz

Kdousov 2016 za námi

Letošní dva turnusy každoročně pořádaného tábora do Kdousova nesly názvy: Superhrdinové, pro první týden prázdnin, a Afro cirkus, pro druhý prázdninový týden.

V prvním turnusu se vedoucí, jako superhrdinové Kdousova, ujali povinnosti zaškolení malých superhrdinů a předání jim svých superschopností – tajná komunikace, obrana, střelba i teorii superhrdinů pro boj proti zlu. Naší základně byla totiž padouchy vyhlášena válka. Celý týden se snažili rozházet výcvik superhrdinů, unášeli vedoucí, útočili na naši základnu, ale čtyři týmy šikovných hrdinů jejich útok vždy odvrátily. Yellow heroes, Nerozbitným okurkám, Supers a Avengers se také podařilo vyhrát závěrečný boj proti padouchům, a prokázali tak svou odvahu, prozíravost i týmového ducha. Počasí v prvním týdnu prázdnin přálo i koupání, a tak jsme několikrát navštívili i koupaliště a vyrazili společně na krátký pěší výlet do sousední Police. Táborák s opékáním špekáčků i marshmallows (sladkých pěnových bonbónů) nesměl chybět. Letos se u táborového ohně setkaly tři kytary, a tak si mohli malí táborníci společně zazpívat mimo jiné i oblíbenou táborovou píseň Na Kdousov je cesta.

V sobotu mezi turnusy se nám vystřídal superhrdinové za autobus plný dětí cirkusu a letní dětský tábor se proměnil v jedno

velké šapitó. Ztratil se ale šéf celé manéže. Děti měly za úkol najít hlavního principála podle vzpomínek smutných cirkusových pracovníků v podobě našich vedoucích. Vzpomínali si na pár znaků, které principála charakterizovaly, a tak děti dokázaly nakonec principála najít, aby cirkus mohl pokračovat ve své cestě kolem světa. Tentokrát se děti učily akrobacii, věštění, kouzlení, tanci i žonglování. I když druhý týden byly teploty nižší a občas zapršelo, zábavu pod barevným stanem to nezastavilo. Děti si natrénovaly veselá vystoupení, soutěžily s vedoucími, měly letní kino (tentokrát jen v tělocvičně) i diskotéku.

Protože máme dostatek rodičů, kteří nás sledují na našich webových stránkách i Facebooku, sdíleli jsme s nimi letos během celých 14 dnů také naše zážitky v podobě fotografií, statusů i několika živých přenosů z aktuálního dění tábora.

Anna Holásková

Kulturní komise obce Bořetice,
SDH Bořetice a Svobodná spolková republika Kraví hora Bořetice Vás všechny srdečně zvou na

16. ročník Běhu za bořetickým burčákem a Běhu Bořeticemi,

které se konají v sobotu 8. října 2016.

Start nejmenších špuntů je ve 14 hodin na sóle u kulturního domu.

Start hlavního závodu je v 15:45 hodin.

Kulinářské okénko

Cuketa na zavaření: směs na topinky, na maso

Suroviny

6 cibulí
1,5 kg nastrouhané cukety bez semínek
6 stroužků česneku (pokud bude česnek pálivější, dát míň stroužků)
6 lžic sojové omáčky
1 lžice zázvoru
1 lžice sladké papriky
trochu pálivé papriky
olej
kečup dle své chuti, sůl,
Můžete přidat i houby.

Postup

Cuketu a cibulku nastrouhat nejemno a 20 minut se směs s předanými dalšími ingrediencemi povaří a dá do sklenic s uzavíratelným víčkem – obrátíme sklenici a necháme vychladnout.

Buchty na pekáč

Těsto:

1 dl oleje

42 g droždí
2 žloutky
100 g cukru moučka
sůl
250 ml mléka
500 g hladké mouky

Náplň: tvaroh, povidla, mák

Do mouky vyhloubíme důlek, ve kterém necháme vykynout kvásek. Okraje mouky osolíme. Po vykynutí kvásku postupně přidáváme ostatní suroviny na buchty a vypracujeme hladké těsto. Necháme asi hodinu kynout, přičemž v průběhu kynutí těsto asi dvakrát prohněteme. Pekáč vymažeme olejem.

Z těsta tvoříme kuličky na ták. Až máme všechno těsto spotřebované, začneme od první kuličky roztahovat kuličky na placky, které plníme náplní. Buchty uzavřeme a skládáme do olejem vymazaného pekáčku těsně vedle sebe. Necháme ještě asi 10 minut kynout. Vršky buchtíček potřeme olejem a dáme do trouby. Pečeme na 175 °C asi 22 minut. Buchty s tvarohovou náplní pečeme o něco déle. Ještě horké buchty opět z vrchu potřeme olejem a kdo chce, může pocukrovat.

Dobrou chuť

Společenská kronika

Vítejte mezi námi:

duben:

Nela Dvořáčková, Beáta Surmanová

květen:

Jakub Mareček

červen:

Hynek Langer

Sňatek uzavřeli:

duben:

Marie Mainclová – Roman Grégr
Ivana Musilová – Radomír Újezdský

květen:

Veronika Očenášková – Jan Šmahaj
Dana Mazáčková – David Švásta
Kateřina Dudková – Zbyněk Jambor

červen:

Nikola Francová – Jaroslav Ostřížek
Lucie Procházková – Zdeněk Dufek
Hana Marečková – Václav Štohanzl
Markéta Gajdošíková – Radek Filo

červenec:

Šárka Chládková – Tomáš Pregrt
Markéta Michnová – Štefan Píndeak

Jubilanti:

Jubilanti 70 let

duben:

Jaroslava Slámová

květen:

Marie Šimečková, Alois Horňák

červen:

Jaroslava Zdrůbecká

Jubilanti 80 let

srpen:

Marie Spieglová
Veronika Sadílková

Jubilanti 90 let

červenec:

Anna Chrástková

Přejeme všem hodně zdravíčka a osobní spokojenosti.

Z našeho středu navždy odešli:

březen: Vlasta Bízová

květen: Františka Procházková

červen: Maria Grůzová, Karel Jelínek

Jubilanti 75 let

duben:

Marie Buchtová

květen:

Ludmila Nováková, Marie Kadlecová

červen:

Ludmila Ševčíková

srpen:

Marie Petrásková, Ludmila Grůzová

Jubilanti 85 let

duben:

Emílie Lůbalová

červen:

Božena Procházková

duben: Stanislav Pazderka

červenec: Milan Kadlec

Tenisový klub TK Bořetice 2012, z.s. – činnost klubu, léto 2016

Letní tenisová sezóna začala po Valné hromadě, která se uskutečnila 25. dubna 2016. Na Valné hromadě byl potvrzen nový název klubu.

Družební turnaj – vítězové

V letošní sezóně se po třech letech opět konal „Přesňákový turnaj“. Uskutečnil se 1. května i přes velmi nepříznivé počasí, i když tak trochu improvizovaně. Podrobnosti viz samostatný článek v tomto čísle Bořetických listů. Dalším turnajem byl „Letní turnaj mistrů“ ve čtyřhře, a to 5. 7. 2016. Po velkém množství omluvenek se turnaje zúčastnilo šest dvojic z Bořetic a okolí. Hrál se systémem každý s každým. Po odehrání turnaje měla dvě dvojice po osmi bodech. O vítězi rozhodl vzájemný zápas a ten měla lepší dvojice David Cvingrál a Milan Herúfek. V sobotu se uskutečnil turnaj mladých „Big Head open“ ve dvouhře. V tomto turnaji hrálo 16 hráčů z Bořetic a okolí. Vítězem se stal Petr Němec z Vrbsice, který ve finále porazil loňského vítěze Jaromíra Grůzu. Vrcholem letošní sezóny byl družební turnaj ve čtyřhře, který se odehrál 16. 7. 2016. Opět se zúčastnilo 10 smíšených dvojic, složených ze členů tenisových klubů z Bořetic a Šternberka. Tentokrát nám nepřálo počasí. Ve skupinách to ještě šlo, ale v semifinále a finále už pršelo. I přes nepřízeň počasí se turnaj dohrál a vítězem se po zásluze stala dvojice Pavel Čech (Šternberk) a Zdeněk Stehlík (Bořetice), když v celém turnaji neprohrála.

Z nesportovní činnosti se nám nepodařilo získat dotaci na rozšíření víceúčelového hřiště a tréninkové stěny. Nevadí, zkusíme to zase příští rok, snad se nám to podaří konečně získat. Zájem o tenis je čím dál větší, tak ať máme nějaké zázemí i pro začínající tenisty. Dále zastupitelstvo obce schválilo pořídit do klubovny ve starých šatnách kuchyňskou linku. Linka je již hotová a slouží svému účelu. V letošním roce nám zastupitelstvo obce neschválilo dotaci na profesionál-

Big Head open – vítězové

ního trenéra pro děti a mládež. I tak se „Letní tenisová akademie“ pro děti a mládež uskuteční, a to v termínu 22.–26. srpen 2016.

Letní turnaj mistrů, Bořetice 2016

1. místo: David Cvingrál, Milan Herúfek
2. místo: Petr Zemánek, Pavel Bárta
3. místo: Pavel Stránský, Roman Svobodný

Big Head open, Bořetice 2016

1. místo: Petr Němec
2. místo: Jaromír Grůza
3. místo: Matěj Štika

Družební turnaj, léto – Bořetice 2016

1. místo: Pavel Čech, Zdeněk Stehlík
2. místo: Jiří Kubát, Petr Machač
3. místo: Jiří Šembera, Jiřina Odstrčilová

Za tenisový klub Milan Herúfek

TENISOVÝ KLUB TK BOŘETICE 2012
PŘIPRAVUJE
**LETNÍ TENISOVOU
AKADEMII**
ANEB TÝDEN S TRÉNÉREM PRO
DĚTI A MLÁDEŽ

V TERMÍNU 22.-26. SRPNA 2016
OD 8 - 16 HOD. VŽDY JEDNA HODINA PRO 2
TENISTY-TENISTKY

TRÉNINK BUDE PROBÍHAT NA TENISOVÝCH KURTECH V
BOŘETICÍCH

Akce je určena pro děti a mládež a to jak začátečníky tak pro
pokročilé.

PRO VÍCE INFORMACÍ KONTAKTUJTE: PETR MACHAČ TEL. 736 626 401
MILAN HERÚFEK TEL 737 759 968, JANA ZEMÁNKOVÁ TEL. 734 354 236

Důvěřuj, ale prověřuj!

Začátek prázdnin je většinou spojený s odjezdem na dovolené a radostným očekáváním odpočinku. Ovšem u hasičů to tak úplně neplatí, a to ani u těch dobrovolných, neboť jak se říká „čert nikdy nespí“. V souladu s heslem „těžko na cvičišti, lehký na bojišti“ bylo na první prázdninovou noc pro naši zásahovou jednotku připraveno malé překvapení v podobě prověřovacího cvičení.

Smyslem prověřovacího cvičení je, jak už název napovídá, prověření akceschopnosti jednotky při mimořádné události, tzn. ověření výjezdového času, dostatečného počtu členů výjezdu, připravenosti techniky, schopností jednotlivých členů, velitele jednotky/zásahu, organizace na místě zásahu atd. Členové jednotky o tzv. prověřovacíce dopředu neví (s výjimkou osob, které cvičení chystají), takže se nemohou na podmínky cvičení dopředu připravit. Prověřovací cvičení jsou většinou konkrétně zaměřena (např. požár, dopravní nehody, odstranění nebezpečných stavů apod.) a cílem je co nejvíce přiblížit podmínky cvičení reálné mimořádné události.

Námětem naší prověřovačky byla dopravní nehoda osobního automobilu se zraněním osob. Příprava cvičení začala v pátek večer, od p. Václava Vyhňáka byl za tímto účelem zapůjčen příznačně vypadající osobní automobil Škoda Fabia a dvěma figurantům (Klára Vyhňáková a Jiří Buchta) byla namaskována příslušná zranění a byli poučeni o scénáři cvičení. Jirka Buchta (spolujezdec) měl svou roli trochu jednodušší, neboť při nehodě vypadnul z auta a neměl jevit známky života, i když – zkuste si zahrát člověka, který nedýchá a nemá tep – nic jednoduchého. Klárka Vyhňáková (řidič) zůstala po nehodě v autě, měla zranění hlavy, tepenné krvácení pravé holeně a podezření na otřes mozku a vnitřní krvácení, takže její herecký výkon musel být na hranici nominace na Českého lva (což také byl). Jednotce byl vyhlášen poplach v pátek 1. 7. 2016 ve 22:39 hod – pouze formou SMS, tedy bez sirény. Jednotka vyjela

k místu zásahu v počtu 5 + 1 (pět členů jednotky a jeden velitel). Jejich úkolem na místě zásahu bylo zabezpečit místo nehody a poskytnout první pomoc. Prověřovací cvičení hodnotím jako úspěšné, neboť si jednotka mohla v téměř reálné situaci vyzkoušet např. vzájemnou komunikaci/komunikaci s velitelem jednotky při zásahu, komunikaci s KOPISem (Krajské operační a informační středisko), postup při vytahování zraněné osoby z vozidla, ošetření tepenného krvácení, rozpoznání život ohrožujícího vnitřního zranění nebo nácvik kardiopulmonální resuscitace (byla k dispozici cvičná figurína) s umělým dýcháním přes ambuvac. Poslední zmiňovaná činnost byla asi nejnáročnější, kluci si vyzkoušeli, že provádět opravdu správnou srdeční masáž s umělým dýcháním cca 10 minut – do simulovaného příjezdu ZZS – je opravdu fyzicky velmi náročné, zvláště v těžkém zásahovém oděvu, takže po „předání“ pacienta ZZS vypadali, jako by se právě vysprchovali v oblečení. Závěrem bych chtěl poděkovat všem členům zásahovky, kteří se cvičení zúčastnili (veliteli Tomáši Langerovi, strojníkovi Markovi Polákovi a hasičům Radkovi Šebestovi, Pavlovi Kuchyňkovi a Dankovi Herzánovi). Také děkuji našim skvělým figurantům Klárce Vyhňákové a Jirkovi Buchtovi a p. Vyhňákovi za zapůjčení auta. Foto ze cvičení můžete nalézt v tomto čísle Bořetických listů.

Hezký zbytek léta přeje za bořetické hasiče

Ing. Jiří Michna, náměstek starosty SDH, velitel družstva J-SDH

Sbor dobrovolných hasičů Bořetice Vás srdečně zve na

XI. bořetickou hasičskou soutěž v požárním útoku družstev

(kategorie ženy, muži, stará garda),

která se koná v sobotu 3. 9. 2016 od 13 hod

na hřišti TJ Sokol Bořetice

Občerstvení zajištěno, těšíme se na Vás!

Rádi čteme a učíme se cizím jazykům...

...byl název celoročního projektu v ZŠ a MŠ Bořetice a navazoval na naše zapojení do projektu v rámci Výzvy 56. Ale nejen to – děti a žáci v ZŠ a MŠ Bořetice také rádi počítají, recitují, sbírají starý papír, malují, soutěží, tancují, hrají fotbal a to vše s chutí a nadšením. Svědčí o tom například úspěchy v soutěži Matematický klokan, v recitační soutěži, v přátelských soutěžích v ZŠ Velké Pavlovice a ZŠ Kobyly. Žákům se také dařilo ve sběru starého papíru. Vítěznou třídou se stali páťáci a nejlepší sběračkou celé školy byla Natali Chrástková, žákyně 1. třídy, kterou přijela osobně ocenit zástupkyně firmy Stavosur, Hustopeče. Získali jsme také bonus v hodnotě 5 000 Kč za nejvíce nasbíraných kilogramů v přepočtu na jednoho žáka.

Ve školní družině se kromě jiných těšil velké oblibě folklórní kroužek a kroužek sportovní (postupně spíše fotbalový), v rámci kterého jsme se poprvé zúčastnili fotbalové soutěže McDonald's Cup.

Pochvalu si zaslouží všichni, kteří se podíleli na závěrečném vystoupení školy. Bylo úžasné! Rozloučili jsme se s žáky 5. třídy, kterým přejeme hodně úspěchů na gymnáziu ve Velkých Pavlovicích a na druhém stupni ZŠ. Již teď se těšíme na naše nové prvňáčky, kteří byli v červnu panem starostou slavnostně pasováni na školáky.

V době letních prázdnin škola neutichá. Děkuji našemu zřizovateli za to, že schválil výměnu zařízení ve školní jídelně a výměnu zbytku světél v základní škole a školní družině. Od září se tak můžeme těšit na zkvalitnění stravy ve školní jídelně a zároveň se chystáme zapojit do projektu „Skutečně zdravá škola“. O dalších akcích a novinkách se můžete vždy dozvědět na našich webových stránkách www.skolaboretice.cz.

Všem dětem, rodičům, pracovníkům školy a čtenářům BL přeji pěkný zbytek prázdnin, krásné léto a veselé hody.

Mgr. Ivana Macháčová, ředitelka školy

Školní akademie z pohledu mateřské školy

Vystoupení dětí z mateřské školy vypadá velmi hravě, spontánně, ale ne všichni vědí, co se za tím skrývá. Aby děti opravdu tančily, hrály si a byla na nich vidět pohoda a přirozenost, není jenom tak. Za vším stojí především celoroční práce s dětmi, úzká spolupráce učitelek, asistentek, paní uklízečky, rodičů a také paní kuchařek,

které tolerovaly pozdní příchody na oběd. Tímto chceme poděkovat všem, kteří jakýmkoliv způsobem pomohli k reprezentaci našich dětí.

Bc. Radomíra Mainclová, vedoucí učitelka MŠ

Co je to akademie?

Že tancujeme: tancování nahoře (podium) / že tam budeme tancovat / pouští se hudba / že tam jsou baletky / vystoupení / že budeš tancovat / že paní učitelka řekne, že máme něco namalovat / představení / že vystupujeme / že třeba vystupujeme, nebo něco děláme / když jsme se pasovali.

Na co se nejvíce těšíš o prázdninách?

Budu si hrát s pejskem / jak budu jezdit na čtyřkolce / jak pojedeme do Chorvatska / jak půjdeme do Němčiček / že si budu hrát s tatrovkami (mám jednu novou) do bazénu / třeba pojedeme na dovolenou / na dovolenou na Slovensko / až mi mamka koupí aktovku / až mamka bude doma / na dovolenou na ryby / až budu u babičky a budu si hrát

Na co nejvíce se těšíš ve škole?

Protože tam bude Lego / na učení / na přestávku / že se tam budu učit / až se budu učit psát / těším se na přestávku / že si budu hrát s dětma / na paní ředitelku / na žáky / až se budu učit a dostávat dobré známky / jak budeme cvičit v tělocvičně / mně se líbí Jareček

S čím si nejraději hraješ ve školce?

S kostkami / s Legem / stavím z dřevěných kostek / rád maluji / s autama / s Legem / s autíčkama / s domečkem, s karavanama (paravan), s molitanovými kostkami / maluji si a vyrábím / dekama / ráda maluji / s Jarečkem a s legem

Zpracoval kolektiv učitelek mateřské školy

Slavnostní pasování – budoucí prvňáčci

Zpověď paní učitelky aneb můj první rok v ZŠ a MŠ Bořetice

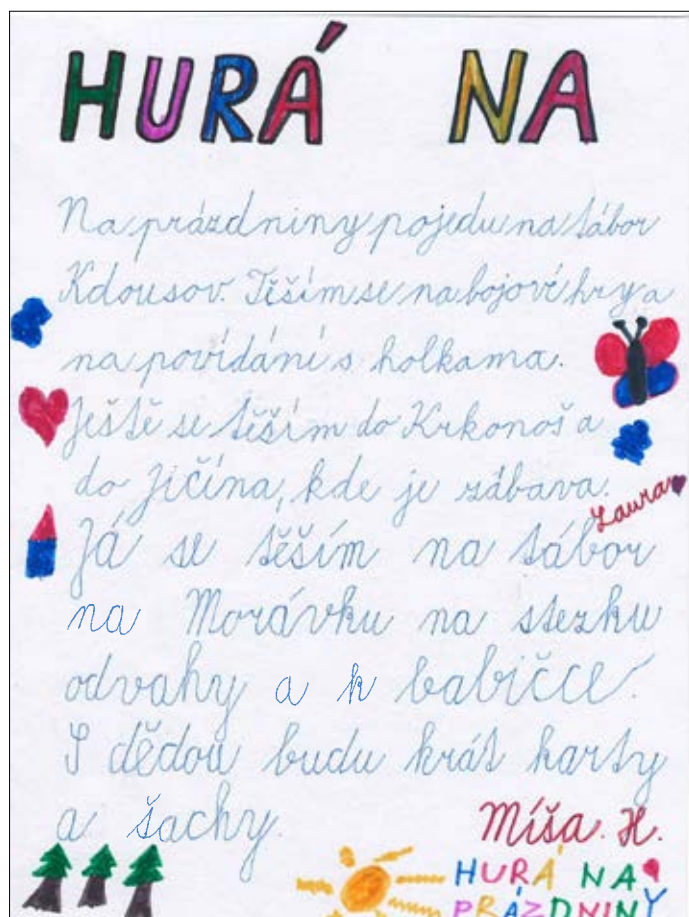
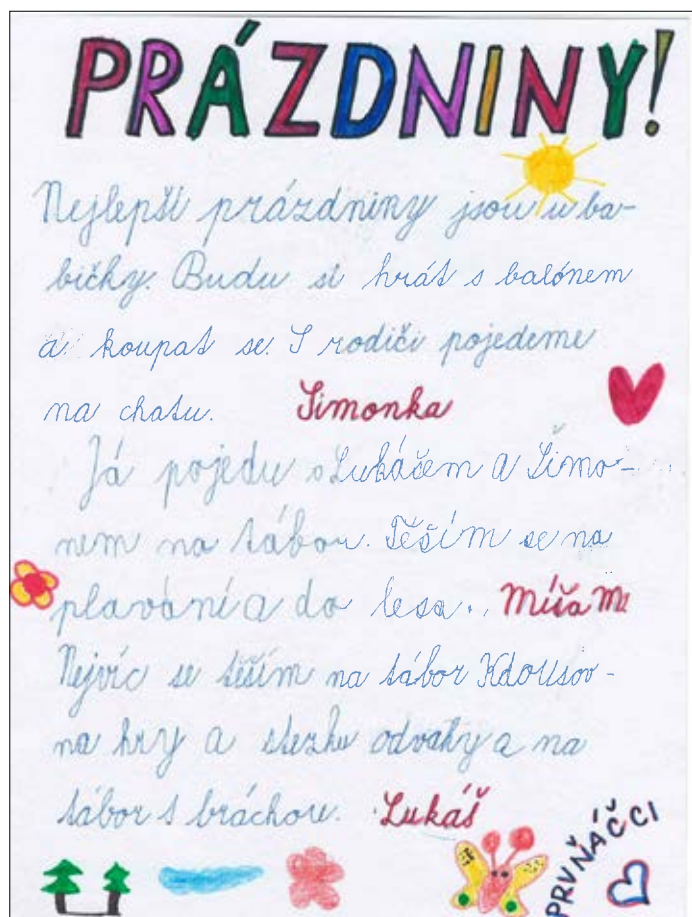
Přišla jsem loni v září z „velké“ školy z Kobylí do malé útulné školy v Bořeticích. Škola byla krásně spravená a třídy bezvadně vybavené moderní technikou (interaktivní tabule, počítače...), hudebními nástroji (což je moje láska), učebnou výtvarky, jazyků, ...novým sociálním zařízením, zrekonstruovaným podkrovím..., což mě mile překvapilo.

Moje obavy z budoucích kolegů se naštěstí rozplynuly velmi brzy a já jsem se setkala s ochotou a vstřícností při spolupráci se všemi učitelkami i s dalšími zaměstnanci. Dostala jsem první třídu s osmi dětmi. (To bylo jistě za odměnu, protože předchozí rok jsem vedla ke vzdělání třídu 24 prvňáčků, což byl náročný úkol.) Čtyři bořetická děvčátka a čtyři chlapci byli plni očekávání a na školu se těšili. Mojí snahou bylo jejich radost z učení a těšení se do školy udržet co nejdéle. Snažila jsem se proto učení občas ozvláštnit nějakou zajímavou změnou. Např. učením v maskách, obchůdky s výrobou perníčků k prodávání (procvičování sčítání a odčítání), hravým učením spojeným s pohybem, ...prostě tak, jak se snaží spousta jiných učitelky děti nenásilně vzdělávat. Velkou radost mi dělaly také děti z folklorního kroužku, i když občas při nacvičování zlobily jako čerti (což se dá na konci týdne odpoledne pochopit). Za úkol jsem také dostala vést sportovní, později fotbalový kroužek

(přihlásili se převážně kluci fotbalisté). Upřímně řečeno mi tento kroužek dával zabrat více než vyučování. Zkrotit partu kluků při fotbale není legrace. Po domluvě s paní ředitelkou jsem kluky a dvě odvážné holky přihlásila na McDonald's Cup (fotbalovou soutěž), kde jsme vyhráli okrskové kolo a jeli jsme na okres!!! Děcka byla nadšená a už se těší na příští rok.

Na co se těším příští rok já? Těším se na moje zlobivé i hodné, chápavé i pomalejší, upřímné a spontánní děti – druháčky, které jsem si během tohoto roku oblíbila. Těším se i na ostatní děti, které jsem učila z některých předmětů, a přeji všem pěkné prázdniny a ať si je skvěle užijí, protože od září je budu zase (m)učit. Také díky moc všem mým rodičům, kteří s námi ve škole spolupracují a tím také mně moc pomáhají.

Mgr. Jana Šedivá, třídní učitelka 1. ročníku

2. třída

Dohromady vyprávění a hra
 pobíráme domá Štěpán a na přání
 niny, pravidla konání a pravidla na
 výlety.
 Jitka Veselá

Vše se na prázdniny probírá
 popovídáme si o moři, o tom jak
 na lázeň a k babičce. Budeme
 spídit na výlety a na koupaliště
 do Viměř.

Bára Švecová

Dívčičko
 Dívčičko už víš, a já si říkám
 na prázdniny. Pojedeme k babičce,
 a k babičce a dědečkovi, a k
 táboře.
 Adela Jahnová

V pátek jsme byli na
 Třemšínce na programě:
 Tajemství Kopytko.
 Zorili jsme Milani šivoněčky
 které jsme darovali do školky
 a posílali jsme lupou.
 Šimon Buchta

Prázdniny jsou nej-
 lepší, protože s tím
 hrát, plavat, jízdy
 na kole, a
 na výlety.
 Tereza Moravcová

Prázdniny jsou krásné!
 Prázdniny dle dětí do zahrady
 trávi se, skáče, běhá,
 na posle dostáváš
 Helena
 Tebešová

Už se těším na prázdniny. Budu
 doma káčet a dělat si na lázeň.
 Škola už tak chvilku koná.
 Děti už se těší na prázdniny.
 Prázdniny jsou ty nejlepší.
 Nemůžeme se učít, ale můžeme
 se bavit, hrát, a hrát si.
 Tereza Moravcová

Už se těším na prázdniny. Budu
 doma káčet a dělat si na lázeň.
 Škola už tak chvilku koná.
 Děti už se těší na prázdniny.
 Prázdniny jsou ty nejlepší.
 Nemůžeme se učít, ale můžeme
 se bavit, hrát, a hrát si.
 Tereza Moravcová

3. třída

Náš prázdninový koktejl ☺

3. ročník

Koktejl pro Vás od Nás ☺

4. třída

Jsou přátelští, veselí, aktivní, soutěživí, hluční, rádi zlobí, do všeho jdou s chutí, mají dobré nápady. Nejradiji mají tělocvik a zvláště závody a turnaje. Kam vstoupí, tam získají „nějakou medaili“. Tři putovní poháry, osm zlatých, šest stříbrných, dvě bronzové – to byly úspěchy čtvrtáků ze dvou turnajů ve vybíjené a fotbalu, jedněch atletických závodů a jedné dětské olympiády. Nejúspěšnější medailistkou (10násobnou) je atletka Terežka, která je pro ostatní velkou motivací. Další úspěšní sportovci s medailemi – Áda, Daneček, Dáda, Justýnka, Kája K., Nedinka. Ostatní děti, Kája L., Nelinka, Eliška, Peťa, Seba, Marťa

i Damoš podávali během celého školního roku také pěkné sportovní výkony, většina překonala svoje „osobní rekordy“. Všichni jsou šikovni i ve vyučování, poctivě sbírali starý papír, s radostí a lehkostí nacvičili a předvedli svoje vystoupení... Věřím, že budoucím pátákům vydrží jejich elán, sportovní duch porazí pubertu a že se jako absolventi zhostí perfektně svých úkolů. Děkuji rodičům za podporu, pomoc a důvěru, přeji jim i dětem pěkné prázdniny a těším se na spolupráci v páté třídě.

Mgr. Marie Hamalová, třídní učitelka 4. ročníku

Žákyně 4. třídy získaly zlato ve štafetě dívek v ZŠ Kobylí

Pracovní činnosti ve 4. třídě – výroba pomazánek

Trojice úspěšných recitátorů z každé třídy po školním kole recitační soutěže

4. a 5. třída

Kdybich byl/a kouzelník Žito.

Vymazala bych školu, zakázala bych kouřit a v každém domě by byla místnost pro hry.

Karolína Lejsková, Nela Chrástková

Starým lidem bych dal milion a bezdomovcům pět milionů.

Damián Veselý, Martin Mazůrek

Tomu, kdo by někomu ublížil, bych přičarovala kopyta; na tolik let, kolik je ublíženému. Pyšným lidem bych vykouzlila dlouhý nos.

Neda Marčeva

Vynalezl bych herní PC a po celých Bořeticích bych rozmístil bazény.

Sebastian Ondryáš

V Bořeticích bych vyčarovala Olympii, zařídila bych, aby bylo pořád teplo. Lidé by byli od malička chytří a nemuseli by chodit do školy.

Tereza Petrásková

Čaroval bych a čaroval a dělal šprýmy.

Adam Hříba

Vyčarovala bych si na zahradě velký bazén a zařídila delší prázdniny.

Eliška Macháčová

Vykouzli bych si svůj klon, který by za mě chodil do školy a uklízel.

Viktorie Valová

Kouzli bych hlavně dobro, zdraví, štěstí a aby se všichni lidé měli rádi.

Sabina Kopečná

Vykouzli bych zemi, kde je mír, klid, legrace, smysl pro humor a všichni lidé jsou zdraví.

Nikola Kopečná

Když by někdo dělal zlé věci, byl by potrestán tím, co sám dělal.

Zuzana Novotná

Místo družiny by byl bazén, na půdě by bylo BONGO, učili by nás Lucie Bílá a Karel Gott a všichni bychom létali na provazech.

Lucie Buchtová, Kateřina Kuchyňková

Školská reforma – kdybich byl/a Marie Terezie.

Od první třídy bych dal každý den šest hodin, aby byly děti chytřejší. Od čtvrté třídy bych zavedl informatiku, fyziku a němčinu. Zavedl bych dvě velké přestávky.

Daniel Cvingr

Zavedl bych čtyři měsíce prázdnin a osm měsíců školy.

Petr Slezák

Do školy by se chodilo v pondělí, ve středu a v pátek, o měsíc bych prodloužila prázdniny a zavedla bych více hodin tělesné výchovy.

Karolína Kacerová

Vyučování by začínalo v 9 hodin a zavedl bych delší víkendy.

Daniel Bauer

Do školy by se chodilo v pátek a v sobotu, povinné předměty by byly ČJ, M, AJ a TV, přestávky by byly 25 minut, začínalo by se v 9 hodin a školy by byly dívčí a chlapecké.

Neda Marčeva

Zavedla bych delší prázdniny a školy pro chlapce a děvčata.

Eliška Macháčová

V Bořeticích bych zavedl školu i od šesté do deváté třídy.

Martin Mazůrek

Vyučování by začínalo v 9 hodin, víkend by byl tři dny, vyučovací hodiny by trvaly 30 minut.

Sebastian Ondryáš

Zavedla bych o měsíc delší prázdniny, vyučování by bylo jen do 12 hodin, děti by do školy nosily jen pouzdro, pití, svačinu a školy by byly zvlášť pro kluky a pro holky.

Karolína Lejsková

Zavedl bych deset měsíců volno a dva měsíce školy.

Damián Veselý

Zavedl bych tři hodiny tělocviku, zrušil bych přírodovědu, přidal bych více informatiky, vyučovací hodina by trvala 40 minut.

Adam Hříba

Zrušila bych informatiku, přidala bych víc paní učitelek, v každé třídě by bylo 10 žáků a každá třída by měla jenom jednu paní učitelku.

Lucie Buchtová

Přidala bych víc tělocviku, výtvarky a angličtiny. Zrušila bych družinu – děti by si hrály ve své třídě nebo venku, ve školní jídelně bych dala na výběr ze tří jídel.

Viktorie Valová

Zavedla bych školu stejně jako Marie Terezie. Jsem ráda, že chodíme do školy a že nejsme hloupí. Prázdniny bych taky zavedla, protože kdybychom se jenom vzdělávali, tak bychom tu svoji hlavu neunesli.

Zuzana Novotná

Učilo by se jenom čtyři dny v týdnu, pátek by byl vyhrazen pro ty, kteří mají nějaký trest, aby ho napsali ve škole. Učitelé a učitelky by měli jednou za měsíc dovolenou.

Jan Procingr

Zavedla bych ve škole pěstování bylinek, ovoce a zeleniny a přidala bych více plavání.

Kateřina Kuchyňková

Ve škole by na sebe museli být všichni hodní a děti by se dobře učily a chránily by přírodu.

Nikola Kopečná

Zavedla bych nový předmět, ve kterém by se učilo jenom o zvířátkách, jak o ně pečovat. A zakázala bych škodit přírodě.

Sabina Kopečná

Já jsem Marie Terezie.

Děti by se mohly učit krátké poezie?

A co kdyby děti nechtěly?

Doma by rozhodně neseděly.

A tělocvik, ten by taky byl, můj Josef si ho oblíbil.

Matika – ta je potřebná, v té si nenadřou kolena.

Více býti v přírodě,

v přírodovědě rozhodně.

Martin Huslík

Co bylo fajn?

Vystoupení, ekocentrum, sportovní turnaje, dopravní hřiště, jak jsem byl v koutě, Bruno family park, výlet do zoo, jak jsme vyhráli tři poháry, matematika.

čtvrtáci

Obrácené vyučování, výlet do Prahy, akademie, Bruno family park, dopravní hřiště, atletika v Kobyli, sportovní turnaje, přestávky na dvoře, McDonald's cup.

pátáci

Na co se těšíme?

Na výlet do Prahy, na informatiku, na přestávky, na výlety, sběrovou soutěž, na zápis prvňáků, na vystoupení, budeme patroni prvňáků.

čtvrtáci

Do 6. třídy na ZŠ Kobyli, na gymnázium.

pátáci

Poznáte se?

Je hodná, spravedlivá, je jí kolem 50 let, takže je ještě vcelku mladá. Má štíhlou postavu a krásný obličej. Tmavohnědé vlasy jí spadají pod ramena. Obličej má většinou usměvavý a hnědé oči jí krásně září. Nos má středně velký a rovný, uši malé a roztomilé, rty úzké, ale plné. Chodí rovně a dámsky. Obléká se sportovně. Miluje přírodu a krásné čisté prostředí. Výborně vaří a ráda sportuje. Když má dobrou náladu, což má skoro pořád, dokáže rozesmát. Já si myslím, že je dokonalá a kouzelná. Mám ji moc ráda.

Nikola Kopečná

Je mu 13 let, je štíhlý a vysoký, má fotbalovou postavu. Vlasy má blondaté, z úzkého obličej mu září zeleno-modro-žluté oči. Nos má jako bambulku, rty úzké a uši trochu odstáté. Chodí svižně, mluví normálně, obléká se sportovně. Je hravý, umí si hrát i s malými dětmi, rád sportuje. Umí být někdy drzý. Je to velký puberták a dobrý fotbalista.

Tereza Petrásková

Je štíhlý, má oválný obličej, malý nos a černé vlasy. Jeho oči jsou hnědé, uši malé, rty úzké. Má namyšlenou chůzi a hlasitě mluví. Nosí křiklavé oblečení. Hraje fotbal.

Petr Slezák

MATEMATICKÝ KLOKAN 2016

NEJLEPŠÍ POČTÁŘI ŠKOLY:

Kategorie CVRČEK (2. a 3. ročník)

1. Folerová Adéla	2. ročník	64 bodů
2. Sára Springerová	3. ročník	62 bodů
3. Preston Edward	2. ročník	61 bodů

(maximální počet bodů v kategorii CVRČEK – 90 bodů)

Kategorie KLOKÁNEK (4. a 5. ročník)

1. Kopečná Nikola	5. ročník	90 bodů
2. Huslík Martin	5. ročník	89 bodů
3. Kopečná Sabina	5. ročník	87 bodů

(maximální počet bodů v kategorii KLOKÁNEK – 120 bodů)

NEJLEPŠÍ RECITÁTOŘI ŠKOLY 2016

I. kategorie – žáci 1. a 2. ročníku

1. místo	Barbora Šnajdrová (2. ročník)
2. místo	Natali Chrástková (1. ročník)
3. místo	Helena Šebestová (2. ročník)

II. kategorie – žáci 3., 4. a 5. ročníku

1. místo	Nikola Kopečná (5. ročník)
2. místo	Tereza Kuchyňková (4. ročník)
3. místo	Kristýna Babáčková (3. ročník)

NEJLEPŠÍ SBĚRAČI STARÉHO PAPIŘU V ZŠ a MŠ BOŘETICE VE ŠKOLNÍM ROCE 2015/2016

Žáci ze základní školy nasbírali 20 562 kg.

1. třída	
1. Natali Chrástková	1 457 kg
2. Michal Huslík	729 kg
3. Klára Doležalová	559 kg

Děti z mateřské školy nasbíraly 4 285 kg.

2. třída	
1. Adéla Folerová	1 144 kg
2. Šimon Buchta	744 kg
3. Michaela Mazáčková	739 kg

1. Anna Šebestová	698 kg
2. Štěpán Svatoň	696 kg
3. Anna Šlancarová	668 kg
4. Berenika Valová	317 kg
5. Dominika Hemplová	239 kg

3. třída	
1. Filip Novotný	612 kg
2. Tereza Kuchyňková	534 kg
3. Sára Springerová	220 kg

DĚKUJEME!!!!

4. třída	
1. Sebastian Ondryáš	1 157 kg
2. Karolína Lejsková	1 119 kg
3. Tereza Petrásková	575 kg

5. třída	
1. Jan Procingr	1 288 kg
2. Martin Huslík	1 251 kg
3. Kateřina Kuchyňková	534 kg

Představují se absolventi ZŠ a MŠ Bořetice 2016

Letošní pátáci byli dobrou partou. Školní povinnosti plnili vzorně, měli svá třídní pravidla, která každý dodržoval. Jako garanti prvňáčků jim rádi a ochotně pomáhali. Vzorně připravili zápis k základnímu vzdělávání, byli úspěšnými řešiteli Matematického klokana. Tři žáci zároveň perfektně zvládli přijímací zkoušky na osmileté gymnázium. Byli i dobrými sportovci – pokud to počasí dovolilo, tak každou velkou přestávku trávili na školním hřišti. Stali se vítěznou třídou ve sběru starého papíru. Téměř samostatně si připravili závěrečné vystoupení, vyrobili si pěkné tablo a výborně zvládli exkurzi do Prahy.

Mgr. Ivana Machačová, třídní učitelka 5. ročníku

Jmenuji se **Lucie Buchtová**, je mi 11 let a nejvíc mě ve škole baví tělesná výchova, hra na klavír a výtvarná výchova. Ráda chodím do hasičů, rybařím, hraji na klavír a zpívám. V letošním školním roce se mi nejvíce líbil výlet do Bruno family park a naše třídní Vánoce s našimi domácími zvířátky. Na 2. stupeň půjdu do ZŠ Kobylí. Až budu dospělá, tak bych chtěla být policistkou.

Jmenuji se **Zuzana Novotná**, ve škole mě nejvíce baví angličtina, matematika a vlastivěda. Moje koníčky jsou zvířátka a hra na flétnu. Ve škole se mi nejvíce líbil výlet do Prahy a výlet do Bruno family park. Na 2. stupeň půjdu do školy do Kobylí, ale raději bych zůstala tady v Bořeticích. Moje nejlepší kamarádky jsou Lucka, Viky, Sabinka a Nikolka a myslím si, že i nejlepšími kamarádkami budu.

Jmenuji se **Kateřina Kuchyříková**, je mi 11 let. Nejvíce mě baví tělesná výchova. Nejlepší kamarádky jsou Lucka, Zuzka, Viky. Nejlepší byl výlet do Bruno family park.

Jmenuji se **Martin Huslík** a je mi 11 let. Rád sportuji, hraji fotbal a badminton, také rád zapojuji fantazii v různých věcech, např. rád píše příběhy, vymýšlím auta a vytvářím si občas vlastní leteckou společnost, rád čtu komiksy. Ve škole mě nejvíc baví vlastivěda, tělocvik a matematika. Příští rok jdu na gymnázium do Velkých Pavlovic.

Jmenuji se **Sabina Kopečná**, ve škole mě nejvíce baví matematika, tělesná výchova a vlastivěda. Mojí nejlepší kamarádkou je Viktorie Valová, protože je kamarádká. Mezi mé koníčky patří tanec, ráda chodím do hasičů a mám ráda zvířátka a moji rodinu. Od září půjdu na gymnázium ve Velkých Pavlovicích.

Jmenuji se **Nikola Kopečná**. Ve škole mě nejvíc baví matematika, vlastivěda a tělesná výchova. Mojí nejlepší kamarádkou je Viktorie Valová, protože je kamarádká a mám s ní hodně společného. Mými koníčky jsou tanec, sport a skákání na trampolíně. Mám ráda zvířata a svou rodinu. Příští rok půjdu na gymnázium ve Velkých Pavlovicích.

Jmenuji se **Viktorie Valová** a ve škole mě nejvíc baví angličtina a tělocvik. Moje dvě nejlepší kamarádky jsou Sabina a Nikola Kopečné, protože jsou kamarádké a jsou veselé. Mé koníčky jsou: tanec, chození ven s kamarády a ráda maluji. Jdu do ZŠ Kobylí.

Jmenuji se **Jan Procingr**, po prázdninách budu navštěvovat základní školu v Kobylí. Moc se těším, že poznám nové kamarády. Ve škole v Bořeticích mě nejvíc bavila vlastivěda a přírodověda. Rád čtu dobrodružné knížky, stavím si z Lega a kreslím. Společně s tátou cvičím s nunchaky, střílíme ze vzduchovky a chodíme na dlouhé procházky.

Absolventi 2016

Absolventi 2016

SAMI SOBĚ

Kam chodívali Bořetičané na poutě?

Jak mi přibývá let, stále více se trápím obavami, že už tu není nikdo další (mimo mne), kdo by podal autentické svědectví o tom, jak se před sedmdesáti či osmdesáti lety v mé rodné obci žilo. Nebudu se však tímto problémem zabírat a přispěchám raději se svým pytlek do mlýna...

Moje maminka Jenofka (1895–1980) byla velmi zbožná žena. Dodržovala všechny katolické svátky a chodila často na poutě, hlavně na mariánské. Nejbližším poutním místem tohoto druhu byly **Žarošice**. Před druhou světovou válkou se tam putovalo z Bořetic pěšky nejméně dvakrát do roka, zpravidla na dva dny, obvykle v předvečer letních mariánských svátků, mezi něž můžeme počítat Navštívení P. Marie (2. července), Nanebevzetí P. Marie (15. srpna) a Narození P. Marie (8. září). Z Bořetic se vyráželo od kostela ráno po mši svaté průvodem, v jehož čele nesl některý mladík dřevěný procesní kříž, který býval celý rok zavěšený v kostelním presbytáři u oltáře. Hned první kroky byly provázeny zpěvem některé mariánské písně, např. barokní *Chválu vzdějme, Moravané, Nejsvětější Matce Páně...* nebo novější *lurdskou písní – Kde v údolí ku řece hora má sklon*, s působivým refrémem. Slova předříkával buď regenschori (varhaník) Šefránek, nebo kostelní zpěvák Tónek Lůbal.

Průvod šel po (štěrkové) silnici, přes Kobylí k *Terezovu* (Terezín) a pak po polní cestou k Násedlovcím a ke Spálenému mlýnu, kde poutníci – poblíž místa údajného setkání tří císařů po bitvě u Slavkova roku 1805 – na mezi z domácích zásob skromně pojedli. K žarošickému kostelu dospěli odpoledne. Po hlasité modlitbě růžence, případně po svatě zpovědi u některé z řady zpovědníků v nádvoří u kostela se poutníci odebrali k noclehu. Bylo léto, a tak si mohli zdřímnout vsedě v lavici kostela nebo ulehnout v seně na půdě či ve stodole některého z okolních gruntů. Vyvrcholení pouti představovala však dopolední slavnostní mše svatá ve svátečním dnu a pak ještě slavnostní průvod s mariánskými sochami kolem kostela, po kterém už poutníci zamířili k domovu. Abych nezapomněl, žarošické procesí doplňoval často lehký selský povoz (například vůz zvaný *košíňák*), který sloužil k převozu unavených nebo nemocných poutníků, případně k přepravě doprovázejícího kněze.

Druhou oblíbenou poutní destinací, jak bychom řekli dnešním jazykem, byly **Křtiny**, ležící podstatně dál než Žarošice, v kraji mezi Vyškovem a Blanskem. Třebaže tamní nádherný barokní chrám byl zasvěcen *Jménu P. Marie* (12. září), chodili tam poutníci o všech mariánských svátcích. Já tam bohužel nikdy nebyl, ale pamatuji si, jak se tam matka několikrát vydala. Bývalo to v létě, po žních a také po bořetických hodech, když dala do uzlíčku půl pekáče (*kotchanu*) napečených buchet, nějaký usmažený řízek, smaltovaný hrnek se sádlem, větší skrojek chleba a nůž a to všechno, kromě ručníku a nezbytného prádla, vložila do hranatého košíku s dvoudílným víkem, který zabalila do velké bílé loktuše (plachty), již si pak, svátečně oblečená, dala na záda. Poté se s námi rozloučila a na čtyři či pět dnů odešla. Kudy vedla trasa křtinských poutníků, nevím, a už se to ani nedozvím. Pamatuji se jen, že mluvila o noclehu v Pozořicích. Na tuto velkou pouť se vydávala s několika kamarádkami a známými. Někdy je doprovázel některý ze sedláků z *Dědiny* s povozem, na

kterém se mohly unavené, stárnoucí nebo nemocné poutnice kus cesty svést. Maminka se vrátila, znavená, ale svátečně naladěná, vybalila pár drobností nebo nějaké sladkosti pro nás děti, a když jsme se vyptávaly, jaké to bylo, odpovídala s velkým nadšením, že ta pouť byla krásná.

Z obvyklých cílů pěších mariánských poutí Bořetičanů bychom mohli uvést i **Tuřany u Brna** s kostelem *Zvěstování P. Marie* (svátek 25. března) a rovněž **Vranov u Brna** s kostelem *Narození P. Marie* (8. září). Obě tato místa, stejně jako shora uvedené Žarošice a Křtiny, byla navštěvována poutníky z celé jižní Moravy přinejmenším od počátku 18. století, tedy dávno před vybudováním železnice z Vídně přes Břeclav a Zaječí do Brna (v roce 1839). Ostatně myslím, že naši předkové chodili na poutě vesměs pěšky až do 2. světové války, a to i za hranice země. Moje matka nám často vyprávěla i o poutích do **Šaštína** na západním Slovensku, dnes *Šaštín-Stráže*, kde stojí bazilika zasvěcená *Sedmibolestné P. Marii* (15. září), kam se chodilo asi jen na dva dny pěšky, směrem na Lanžhot, Brodské, Čáry.

Jedna z nejdelších a snad i nejkrásnějších poutních tras vedla však z jižní Moravy do **Maria-Zell (Mariazell)** v rakouském Štýrsku. Nepamatuji si už podrobnosti z výkladu mé matky, která tam patrně kdysi, ještě *za starého Rakouska*, také byla, zato si však vybavuji slova staré paní Hohlové, mé bytné v Brně, která mi o takové pouti do Maria-Zell před 1. světovou válkou vyprávěla někdy v polovině 50. let. – Že se tam vypravili s několika povozy asi na 14 dnů – přes Vídeň a na západ a přes Svätý Hypolit (*St. Pölten*) na jih, kolem starobylého cisterciáckého kláštera Lilienfešld, do Štýrska. O 40 let později, po *sametové revoluci*, jsem konečně dostal cestovní pas a při jedné z prvních cest autobusem po Rakousku, tuším už v roce 1991, jsem zavítal také do toho krásného horského údolí, kde stojí dnes poutní chrám P. Marie s dvěma věžemi, v níž se uctívá ve střední Evropě snad nejstarší vyobrazení Panny Marie s Ježíškem (Matky

Polské Vamberice

Boží), ještě z doby románské, z 12. století. Žasl jsem nad množstvím votivních darů v bočních lodích kostela, kterými zázračně uzdravení nemocní, ranění a umírající vyjadřovali svou vděčnost Matce Boží za náhlé, zázračné uzdravení.

Z mariánských poutních míst z té starší doby bych rád jmenoval ještě **Vambeřice** (viz foto). Jako dítě jsem někdy slyšel matčinu výtku: *Vypravuješ se jak do Vambeřic!* Chápal jsem to tak, že ty neznámé Vambeřice jsou hrozně daleko a na cestu do nich se musí každý pořádně připravit. Býval jsem z té výtky natolik rozechvělý, že jsem se zapomněl maminky zeptat, jestli tam někdy byla a kde to je. Po mnoha letech, v srpnu 2013 jsem Vambeřice konečně sám (se svou manželkou) navštívil. Strávili jsme tehdy několik pěkných dní ve východních Čechách, na Broumovsku a Náchodsku, odkud jsme pak na jeden den zajeli do Polska, na území někdejšího českého Kladska. Zastavili jsme se jen na dvou místech: v lázních Chudoba (Kudowa Zdrój) a – ve Vambeřicích (Wambierzyce). Poutní kostel P. Marie, barokní, s kupolí, tam stojí uprostřed městečka na návrší. Přistupuje se k němu po širokém schodišti, asi podobně jako na Hostýně. V boční lodi kostela je vidět spousta votivních dárečků, obrázků a nápisových tabulek s díky za uzdravení. V tom letním odpoledni byl chrám skoro prázdný a já se rozhlížel po prostorné hlavní lodi a uvažoval, jestli tam maminka někdy byla. Asi nikoliv, z Bořetic to bylo moc daleko, snad ještě dál než do Mariazell. Ale možná tam chodili na pouť její zbožní předkové z Boskovic, odkud pocházel její otec Karel Svátek...

Bořetičané chodívali pěšky i na **Velehrad**, rozhodně až do konce 19. století, kdy k tomu začali využívat nově postavenou železniční lokálku do Hodonína, odkud byl spoj k Přerovu už od roku 1849.

Na Velehrad se putovalo obvykle 5. července (ve svátek sv. Cyrila a Metoděje) nebo 15. srpna, ve svátek Nanebevzetí P. Marie, jíž je zasvěcen velehradský kostel, původně cisterciácký. P. Maria byla patronkou toho prastarého řeholního řádu.

Pěšky se z Bořetic chodívalo snad i na **Hostýn**, od počátku 20. století výhradně však jen vlakem. Poprvé jsem tu pouť absolvoval jako školák ve válečném roce 1941. Jeli jsme se sestrou Marií a jejími kamarádkami z řad *Katolické omladiny*, brzy ráno z Bořetic do Bystřice pod Hostýnem, odtud pěšky na kopec, do poutní baziliky – a večer nazpět. O rok později jsme v podobném seskupení vyrazili, také vlakem, ale na dva dny, na **Svatý Kopeček** u Olomouce. Samozřejmě, poutě v nevelkých skupinách osob nebyly tak svátečně vzrušující jako ve velkém procesí se zpěvem nebo dokonce s hudbou. Každopádně však přinášely účastníkům velký duchovní užitek. Nezeptal jsem se bohužel ani rodičů, ani své sestry (o deset let starší než já, loni zemřelé), zdali se z Bořetic chodívalo na pouť i do **Blatnice pod svatým Antonínem**, (trasa Hodonín–Strážnice–Veselí nad Moravou), protože tam bylo asi stejně daleko jako na Velehrad. Bývalo to snad „nejdůležitější“ poutní místo pro mládež z celého Slovácka. Svatý Antonín Paduánský (připomíná se 13. června), jemuž je zasvěcena ona známá kaplička na kopci nad Blatnicí, platil nejenom za zázračného pomocníka při hledání ztracených věcí, ale také při hledání vhodného životního partnera, prostě *galána* či *galánky*. Slávu tomuto poutnímu místu zajistil ostatně i obraz malíře Joži Uprky *Z poutě u svatého Antoníčka*, velké plátno, hýčící barvami slováckých krojů.

PhDr. Antonín Grůza

Skrytá moudra

Všimli jste si, jak někdy bývá svět jednoduchý? Když se nebojíme nebo se ještě neumíme bát? Ne? Tak to si udělejte čas a pořádně si všimněte. Já s tím mám svoje zkušenosti. Jsem totiž náhradní děda.

Můj nejmladší přítel, malý 15měsíční špunt, náhodou dostal do rukou skleničku s léky a šroubovacím uzávěrem.

Aniž by ho to kdo kdy učil, chytil uzávěr pravou rukou a zatočil s ním správně doleva. Proti směru hodinových ručiček.

Správně.

Bylo to pro něj zajímavé. Když to šlo tam, tak to musí jít také zpátky. Taky že jo.

A zase doleva a zase zpátky.

Jenže doleva to jde snáz. Jak říkáme, my tenisti, je to na forhend.

Doprava to jde hůř. To už je na bekhend. Rozdíl mezi akcí a protiakcí se zvětšoval a po několika úspěšných pokusech šroubování byla antibiotika na zemi.

Od kuchyňské linky se pak ozval povel „ne- nene“ a pak následoval ukázkový skok, jako kdysi při závodech v trojskoku.

Pak už jen malé naznačení, že „oba mají sice dohromady skoro 65 roků, ale oba jsou stejně pitomí“.

Tím pro ten den vědecké pozorování skončilo.

Nskončilo ale připomínání, jak může být život jednoduchý.

To dělají naši nejmenší pořád. To jsou nezkažené duše.

To jen my dospělí je vychováváme k obrazu svému, tedy společností dospělých, a jejich duše tak křivíme.

Tentokrát se to nestalo mému nejmenšímu příteli, ale docela neznámému, asi tak třikrát staršímu.

„Nesměj se tomu pánovi, co před námi spadl z kola“, napomenula přísně matka svoje možná začínající školčátko.

„Proč? Dyť je opilý!“

„No právě. Dospělýmu se nesmíš před ním posmívat.“

Co si tak asi z této lekce pedagogiky mladý muž zapamatuje?

„Mamka říká, že se starým před nimi posmívat nesmím. Tak se jim budu smát za zády. Dyť ten dědek je na šrot, jak říká doma taťka.“

To my, velcí, jsme ti zkažení a myslíme si, jak nejsme chytrí. Ale právě v té dětské jednoduchosti je to kouzlo.

Sotva se můj nejmladší přítel naučil zřetelně vyslovovat „mama“, začala z něj padat moudra.

Bohužel jsme jim nikdo nerozuměli.

Což byla a je velká škoda. Nevíme totiž, o co takhle přicházíme.

Třeba lámové (tibetské náboženství) věří, že právě batolata mluvící svojí celosvětovou řečí jsou obdařena vědomostmi celého vesmíru. Jak je ale postupně učíme naší řečí, přestávají i ona těmto nesmírným moudrům rozumět.

Kdo ví?

Možná, že na výzkum boje s rakovinou jdeme úplně špatně. Co když chytáme kočku za ocas? Co když by bylo lepší porozumět té celosvětové řeči batolat a prostě ta moudra od nich převzít?

Nevěříte tomu, že ne?

Pokud ale věříte, že velcí myslitelé byli moudří, měli byste.

Aspoň trochu.

Sám velký Einstein jednou na otázku, jak vlastně vznikne takový velký celosvětový objev, řekl: „To se musí nejdříve sejít sedm velkých vědátorů, aby zdůvodnili, proč to nejde, a vydat o tom tlustou knihu. Pak se najde takový opovázlivý hlupák, který si tu knihu nepřečte, a prostě to objeví.“

V přesvědčení, že pokud neporozumíme dětskému žvatlání, tak nám uniká spousta převratných věcí, mě ubezpečila drobná příhoda.

Můj nejmenší přítel nejprve říkal „mama“. Pak přidával světoborná slova, jako „au“, tedy auto, „u-ú“, tedy vláček, pak „baba“ až dospěl k trojslabičnému vyjadřování. První bylo „mamama“.

A byl jsem v koncích.

„Co to je mamama? Co to znamená? Ukaž.“

Fiškus jeden. Pokaždé ukázal na něco jiného.

No ale když člověk se dvěma vysokými školami zapojí všechny mozkové závity, přijde i na takovéto jinotaje.

Všiml jsem si, že pomalé ba-ba je označení pro psa. Tedy baf-baf.

Rychlé baba je označení pro bábu, tedy babičku a všechny ženské, kterým už neříkáme, že jsou v nejlepších letech, ale říkáme jim, že dobře vypadají.

Přeneseno na mama nebo mamamama to znamenalo, že pomalé ma-ma je skutečně matka a rychlé mamama, popřípadě mamamama nebo dokonce mamamamama znamená „moje“.

Správně tedy malý rozumbrada ukazoval vždy na něco jiného.

Můj nejmenší přítel mě v mém studiu nepřestával překvapovat.

To, že si zamiloval vláčky a že zvonění na přejezdu byl pro něj signál, kdy si přinášel boty nebo začal bušit do skleněné výplně dveří – to byl normál.

Většina kluků má ráda vlaky.

Ale jemu technika a technické řešení problémů nebyly cizí. Chodil, spíš byl voděný, také k sousedům.

A ti měli na zahradě nejen „tla“, tedy tékáčko, traktor, ale i bazén. Byl právě kvůli malým dětem obehnaný dřevěným plůtkem, který končil půl metru od zdi. Chytří rodičové dali proto do vzniklé díry větší květináč s tůjkou a ukázali potomkům „ty-ty-ty, nesmíš“.

Což můj přítel nemohl tušit.

Obešel si bazén kolem plůtku a první, co udělal, bylo jednoduché, rychlé, technické řešení. Chytil se sloupku plotu, vylezl na květináč, odhrnul rukou tůjku a už si to pelášil k té studené vodě bazénu.

Ještě že náhradní děda býval v mládí rychlé pravé křídlo Baníku.

Prostě není nad jednoduchá řešení.

Druhý největší kamarád mého nejmenšího přítele, pes velikosti dvou jezevčků, na jeho zavolání prorážel síťované dveře ze dvora a uléhal na svoji lavici v kuchyni. Protože si už navzájem dali pusinku, byli věrní kamarádi.

Tak jako děčka ve školce, když dvě ocucávají střídavě jedno společné lízátko.

To je přece vztah bezmezná důvěry.

Nejprve stačilo psovi udělat „malá“.

Pak trochu větší „malá“. To když přitlačil.

Pes asi projevenou lásku dostatečně neopětoval, protože za chvíli přiběhl za mnou až k počítači. To dělá jen v případech, že při bouře hromují hromy. Moc se mu nechtělo, ale nakonec na svoje místo na lavici skočil.

Za chvíli se ozvalo zakňučení a zašteknutí.

Tím jsem měl po múze. Odešel jsem tajně za nimi.

Malý vynálezce pro ještě silnější „malá“ otevřel dvířka kuchyňské linky, vzal si okrasnou půllitrovou láhev s olejem a mlátil psa do kyčelního kloubu.

Jak prosté, Watsone!

Když vás má někdo na háku, stačí mu třístit kyčelní kloub a on si vás zase všimne.

Tentokrát i náhradní děda zvedl varovně prst a ozvalo se třikrát vyštěknuté „ne-ne-ne“. A protože použil celosvětovou řeč těchto capartů, zatím se podobný obraz neopakoval.

Můj nejmenší přítel totiž vyštěknuté „ne“ umí velice dobře. Když je u svého náhradního „děde“ a babička k němu natáhne ruky, slyší právě toto.

A baba má po ftákách. Je ráda když si ho ten večer jednou pochová.

Prostě my zkušenější, vyzrálejší, ale rozhodně ne staří, jsme tu na to, abychom ty nejmenší rozmazlovali. Sama příroda tak tomu chtěla. Všimněte si, že člověk je jediné zvíře, které žije v třígenerační rodině.

A ti nejmladší to hned poznají. A to nemají o zoologii ani páru.

A nejen to.

Oni se k nám utíkají a také nám fandí.

Náš mladý hrdina to spontánně vyjadřoval za plotem tenisového kurtu, kde si ničili zbytky svého zdraví také jeho náhradní děde a vlastní babička.

A ozývalo se „děde“. Za chvíli zase „děde“ a pak už jen „děde“.

Mezi sety si pak babička ulevila:

„To je malý hajlík. Já tu div dušu nenechám a on pořád jen děde. No nemohl aspoň jednou zakřičet baba?“

To, když si na takové studium nejmenších najdeme čas, to je dar pro nás od samotné přírody. Odměna za to, kolik prostředků a nervů člověk vložil do svých vlastních dětí.

Ing. Petr Zemánek

VINAŘSTVÍ PAN MIROSLAV HABŘINA BOŘETICE ZVE VŠECHNY NA SEZÓNÍ VÍKENDOVÉ OTEVŘENÍ SVÉ RESTAURACE, KDY SI V PÁTEK A V SOBOTU MŮŽETE DÁT SKVĚLOU VEČEŘI OD 16 HODIN A V NEDĚLI KÁVU A DOMÁCÍ ZÁKUSEK OD 14 HODIN. VŠICHNI JSTE SRDEČNĚ ZVÁNI. ČEPUJEME RŮZNÉ DRUHY PIV.

Ohlédnutí za padesátými lety VI - rok 1953, naděje na obrat?

Vrátil jsem se z vojny, ale tzv. *modrou knížku* jsem nezískal. Na vojenském velitelství v Židlochovicích mi potvrdili jen odklad nástupu do prezenční služby ze zdravotních důvodů, ale ze seznamu branců mě nevyřadili, ačkoliv jsem byl tou dobou invalidní důchodce. Nebylo to nic skvělého. Pobíral jsem (tehdy ještě ve staré měně) jen 900 Kčs důchodu, nemusel jsem však shánět práci.

A tak jsem chodil po Bořeticích se sukovitou holí v jedné ruce a s aktovkou plnou knih v té druhé. Chtěl jsem se znovu pokusit o přijetí ke studiu na univerzitě v Brně. Ale tentokrát jsem uvažoval spíše o historii nebo o dějinách umění. Kamarád Rudolf Šidlo mi půjčil knihy, jako Schulzovu *Kámen a bolest* nebo Matějčkovy *Dějiny umění v obrysech*. Uchvátla mě italská renesance i samotný Michelangelo. Nebo fascinující Muntheho *Knihy o životě a smrti*, dovolávající se rovněž starobylé italské výtvarné kultury, mě také hluboce zasáhla. Začal jsem žít ve světě umění a literatury, abych alespoň trochu unikl z pochmurné reality těch dní.

V lednu 1953 bylo v Praze otevřeno Muzeum Vladimíra Iljiče Lenina a od roku 1952 se stavěl monstrózní pomník J. V. Stalina v Praze na Letné (Stalinova postava, stojící v čele dvojstupu pracujících a vojáků, již jsme říkali *letenská fronta na maso*, dosahovala v tomto kamenném pomníku výšky 30 metrů: 15 metrů měla socha, stojící na 15 metrů vysokém soklu). Tento, snad nejkruťější diktátor všech dob zemřel 5. března 1953. Pražský pomník, jeden z největších na světě, byl odhalen až v roce 1955 – a už v roce 1962 byl zlikvidován. Ještě za Stalinova života nesla jeho jméno mnohá města (*Caricyn: Stalingrad; Doněck: Stalino; Dušanbe: Stalinabad*), u nás průmyslové závody (*Stalinovy závody Litvínov*), mnohé ulice, náměstí nebo části města (*Ostrava-Jih – Ostrava-Stalingrad*) – prostě kult osobnosti jak vyšíty! Pohřbu v Moskvě se povinně zúčastnil také náš tehdejší prezident a předseda KSČ, Klement Gottwald, Stalinův věrný nohsled a napodobitel, na jehož rukou lpěla krev Slánského a dalších soudruhů. Členové a funkcionáři KSČ předstírali ohromný smutek, my ostatní jsme si spíše říkali něco o Božích mlýnech. 14. března toho roku zemřel totiž i *náš drahý Kléma*. O týden později se po něm stal prezidentem ČSR i předsedou KSČ Antonín Zápotocký. Říkali jsme mu *Tonda ušatý* a zdálo se nám, že s jeho nástupem stalinsko-gottwaldovská politika agresivně vyhraněného *třídniho boje* přeče jen trochu změkne. Ale mylili jsme se.

Ještě koncem května ujišťoval novopečený prezident všechny *pracující*, že naše měna je pevná, protože je podložena nikoliv zlatem, ale poctivou prací. Druhého dne československá měna padla. Peněžní hotovost byla pak občanům (doslova traumatizovaným) vyměněna v poměru 5 : 1, ale jen do výše 500 Kč na osobu, podobně i platy a důchody, zbývající kapitál, vklady a větší hotovosti jen v poměru 50 : 1. Tak byli doslova ožebračeni majetnější občané, lidé s úsporami, ať už je měli uloženy ve státní spořitelně, nebo je schovávali doma v šuplíku. Měnová reforma se nelíbila ani lépe placeným dělníkům v průmyslu a dolech. Přes veškerou cenzuru pronikly na veřejnost zprávy o nepokojích či dokonce stávkách v plzeňské Škodovce a na některých dolech. Zároveň byl zrušen tzv. přidělový systém, tedy *lístky*, potravinové i oděvní, třebaže nebylo dost zboží a regály v obcho-

dech mnohdy zely prázdnotou. S tou peněžní reformou se naopak velmi rozmohla korupce a černý obchod. Obchodníci začali rozlišovat mezi zákazníky. Pro své známé a pro lidi důležité měli pak vždy tzv. *podpultovky*, tedy lepší a vzácnější druhy zboží, u řezníka svíčkovou nebo telecí, u zelináře zase pomeranče či dokonce banány. Vzhledem k tomu, že v celém státě platily stejné a neměnné *maloobchodní ceny* (MOC), museli se ti prominentní zákazníci něčím *revanšovat*, a tak strkali svému obchodníkovi jednou *lahvinku* domácí slivovice, jindy, diskrétně do kapsy obálku s přiměřeně velkou bankovkou. Úplatky byly tehdy běžnou, ba denní záležitostí. A obyčejný (poctivý) člověk byl rád, že v obchodě pro něj zbyl alespoň levný bůček nebo slušná jablka. – Při těch všednodenních starostech jsme hned ani nezaregistrovali, že koncem června skončila daleko na východě korejská válka, které se zúčastnily také komunistická Čína (na severu poloostrova) a USA (na jihu). Byla stanovena hraniční linie, na 38. rovnoběžce, od níž na sever byl ustaven komunistický stát Severní Korea (*Korejská lidově demokratická republika*) a na jih odtud skutečně svobodná a demokratická republika (jiho)korejská. Mírová smlouva mezi oběma válčícími státy nikdy uzavřena nebyla.

V létě 1953 mně doktorka Cardová z Pavlovic na to moje koleno doporučila lázeňskou léčbu. Tak jsem v srpnu nastoupil na třítydenní rehabilitaci do lázní v Darkově. Byl jsem na pokoji s hornickým důchodcem, jmenoval se tuším Kvarda. Při jedné procházce parkem, kde nádherně kvetly floxy, jsem potkal o dva roky mladší Madulku S. z Čejkovic, rovněž absolventku hodonínského gymnázia, která se tam léčila s gynekologickým onemocněním. Od té doby jsme chodili odpoledne a navečer po parku spolu a povíдали si o životě, o studiu, o společných známých. Madulka měla tehdy ovšem už vážnou známost a svému Vaškovi (Šťavíkovi z Čejkovic), který studoval na brněnské technice, byla dokonale věrná. I tak jsem se do ní zamiloval a ten pěkný, jen platonický vztah k ní jsem pak (po odjezdu z lázní) dlouhými a častými dopisy udržoval po celý další rok. Osobně jsem se s ní setkal opět až o dvě léta později v Brně, když studovala Vysokou školu zemědělskou, poté ještě v roce 1956 znovu v Darkově (kam jsem si odskočil z pohraniční stanice Petrovice u Karviné, kde jsem čekal na skupinu polských studentů jedoucích do Prahy), a konečně, po velmi dlouhé době, v roce 1997 v Hodoníně, při jubilejním sjezdu všech abiturientů gymnázia. Ani tentokrát jsme se nepolíbili...

Jádro naší bořetické party *Bylo nás jedenáct*, rozptýlené při povinné vojenské službě v posledních dvou letech po republice, se tehdy semklo a udržovalo jakous takous činnost, i když nikoliv s takovým nadšením jako v letech 1950–1951. Vrátil se například Tonda Petrásek, který si odpracoval jako *pětépák* řadu měsíců v ostravských dolech. Už jsme neříkali, že to do *trnek* (do podzimu) *praskne*, i když jsme poslouchali pravidelně, i přes znervózňující hluk rušiček, Svobod-

nou Evropu, která svými relacemi podporovala všemožně naši naději. Byly tu ostatně některé, jakkoliv neurčité náznaky, že krutý poučnorový (po Únoru 1948) teror polevuje, ale my jsme tomu moc nevěřili. Vždyť vládnoucí partaj důsledně tajila jakékoliv informace o tehdejších pracovních táborech (kde političtí vězni nuceně pracovali na Jáchymovsku, na Příbramsku a jinde, i o pokračujících politických procesech.

Tzv. kolektivizace zemědělství, tedy utváření JZD (v naší partě jsme je nejmenovali jinak než *kolchozy*), se jaksi zadržly, protože zářijové zasedání Ústředního výboru KSČ ve svém usnesení ostře kritizovalo nátlakové metody používané často na mnoha místech v republice při získávání nových členů, metody, které *nerespektovaly zásadu dobrovolnosti* (což bylo velmi mírně řečeno o teroru, který na vesnicích rozvíjely agitační trojice, složené výhradně z členů a funkcionářů KSČ). Kdo tuto činnost vykonával v Bořeticích, se už asi nikdy nedozvíme, protože pamětníci umírají a stranická dokumentace KSČ je spálena. Je však pravda, že v naší rodné dědině nebyla kolektivizace tak krutá jako jinde. Stávalo se často, že největší sedláky ve vsi (*kulaky*) na řadu let zavřeli do vězení nebo aspoň odvedli k PTP, jejich rodiny vystěhovali do pohraničí a hospodářství (budovy a pole) zabrali pro JZD. Jednalo se obvykle o sedláky s dvaceti a více hektary půdy, jaké jsme v Bořeticích neměli. V našem kraji byli střední i malí rolníci bytostně

spjati spíše než s půdou ornou – s pozemky osázenými vinnou révou, s vinohrady. Ty se vysazovaly tehdy na teraskovitě (*grefty*) upravenými svahy, které se daly obdělávat jen ručně, kopáním motykou. O to cennější byl vlastní vinohrad než sebeúrodnější pole. A právě v tomto směru to nejhorší zde mělo teprve přijít v pozdějších, ještě padesátých letech. Ale to jsem zažil už jenom jako občasný host, přijíždějící domů nejprve v týdenních, pak ještě v delších intervalech z Brna. Tak i na Štědrý den, 24. prosince toho roku jsem se v podvečer vracel z Brna, jako obvykle osobním vlakem, na který jsem na 5. nástupišti dobíhal skoro poklusem. Kdybych ho byl nestihl a musel použít další vlak, nemusel bych už být mezi živými. Ten pozdější vlak byl totiž u Šakvic rozbit zezadu rychlíkem jedoucím za ním, k Bratislavě. Zůstalo tam přes stovku (103) mrtvých a spousta raněných. Mám dojem, že mezi nimi byl i někdo z Bořetic. Nebyly to veselé Vánoce...

Rok 1953 nás těmi oběma březnovými pohřby zlákal k úvahám o brzkém konci totality, v níž jsme žili, leč klamně. Počáteční svítání po té temné noci lze spojovat až s rokem 1956, kdy Chruščov podrobil *Stalinův kult osobnosti* a s ním spojený krvavý teror veřejné kritice.

PhDr. Antonín Grůza

Za Stanislavem Pazderkou (5. 9. 1940–20. 4. 2016)

Před nedávnem jsme se rozloučili s bývalým předsedou JZD, kronikářem a kamarádem Stanislavem Pazderkou. Narodil se v roce 1940 jako druhý syn ze šesti dětí Františky a Cyrila Pazderkových.

Založil rodinu a s manželkou Milenou měl dvě děti – Janu a Stanislava, tři vnučky a jednoho vnuka. Po základní škole absolvoval a maturoval na Střední vinařské škole ve Valticích v oboru vinař. Pracoval v JZD Bořetice jako skupinář v sadech a vinicích, kde také přešel do funkce předsedy JZD. Po sloučení tří družstev Němčiček, Bořetic a Velkých Pavlovic s názvem „Rovnost“ se stává rovněž předsedou tohoto sloučeného družstva. Začátkem 90. let se toto sloučené družstvo rozpadlo a představenstvem byl znovu zvolen předsedou již ZD Bořetice, kde pracoval až do důchodu.

Ve volném čase se věnoval svým vinohradům, myslivosti, vášnivě houbařil, jako zemědělský technik i jako myslivec prochodil okolní

katastry, dobře je znal. Měl rád Bořetice s jejich historií i lidmi, ctil tradice, miloval folklór, zejména cimbálovou muziku, uměl a taky rád verboval a zpíval. Dokázal se zaujetím vyprávět příběhy z mládí. Vždy byl k lidem čestný, poctivý a pracovitý. Od roku 2010 se stává kronikářem obce a tuto činnost vykonával až do konce roku 2014.

Já osobně na něj vzpomínám jako na stejně postiženého přítele ve věci historie a archeologie. Prozkoumával jsem s ním amatérsky lokality nálezů prehistorických sídlišť nad Zázmoníky, při kopání hotelového rybníku a povrchového sběru nálezů. Každý jsme publikovali v BL. Staňa se zabýval hlavně historií vinařství v Bořeticích a životem dřívějších vinařů. Také v knize o Bořeticích jsou mnohé kapitoly z jeho pera. Byl pravidelným účastníkem akce „Symposium u beček“, kde nám největší odborníci z našeho kraje hodnotili a vysvětlovali předložené nálezy a pátrání za poslední rok. Na posledním, loňském podzimním sympoziu však jej pro jeho těžkou nemoc již zastupoval jeho syn.

Staňo, budeš nám chybět. Čest Tvé památce.

Václav Petrásek

<https://www.facebook.com/obecbořetice>

Záhady z dějin Bořetic – ještě ke starým cestám

V posledním čísle Bořetických listů jsem se rozepsal o starých cestách v katastru Bořetic, ale vycházel jsem pouze z mapy *I. vojenského mapování (josefského)* z let 1764–1780. Povězme si však ještě několik vět o druhu, technické kvalitě a také o historickém vývoji starých cest.

Dálkové cesty se vytvářely už od pravěku, přesněji řečeno od mladší doby kamenné, od neolitu. Příkladem té nejstarší dopravní komunikace v našem kraji může být *Jantarová stezka*, vedoucí z pradánvé Itálie, od Jaderského moře k Baltskému, k bohatým nalezištím jantaru, který měly už římské dámy v době Gaia Iulia Caesara ve zvláštní oblibě. Tato nepřilíh široká a nezpevněná cesta, po níž mohli obchodníci (zpočátku šlo jen o směnný obchod) jezdit koňmo, doprovázeni karavanou mezků nebo oslů, obtěžkaných koženými či plátěnými vaky se zbožím, vedla od starověké Aquileie u Jaderského moře, alpskými průsmyky kolem Udine, napříč Karawankami, k brodu přes řeku Glan u dnešního Klagenfurtu (Celovce) v Korutanech a přes řeku Mur u Grazu (Štýrský Hradec) ve Štýrsku, až k Dunaji, který překročila nedaleko dnešního Děvína, aby pak pokračovala podél řeky Moravy, od jejíhož toku však v místě dnešního Přerova odbočila k řece Bečvě a po jejím břehu prošla Moravskou branou k hornímu toku Odry, jež pak sledovala až k jejímu ústí do Baltu. O její nesporné existenci podávají svědectví četné archeologické nálezy luxusního zboží, s nímž se na ní obchodovalo. V okolí Kroměříže se našlo například několik nádherně zdobených skleněných pohárů ve stylu římského císařství z 2. století po Kr. a blíže k Prostějovu zase rozsáhlý depot dosud nezpracovaného jantaru.

Tato stezka měla odedávna několik tras. V případě povodní se musela od říčních břehů odchýlit do vyšších terénních poloh, takže jednou fungovala v trase Lanžhot–Mikulčice, jindy ve směru Lanžhot–(Velké) Bílovice–Čejkovice atd. Na vhodných místech se také přecházelo brodem z jednoho břehu Moravy na druhý, sušší, s vhodnějšími mýtinami v pobřežním lučním lese. Časem se utvořila i zcela jiná, alternativní trasa: Dunaj, Váh, Visla, Balt – řekněme *viselská* či *krakovská*, nikoliv už *oderská* trasa. S rozvojem měst ve vrcholném středověku vznikla ještě varianta Vídeň–Brno–Olomouc–Vratislav. Tam se křížila s jinou dálkovou cestou: Praha–Vratislav–Kyjev...

Od nejstarších dob vznikaly na Jantarové stezce jakési *stanice*, kde bylo možno po celodenním pochodu odpočinout, pojit, nakrmit

koně a mezky, přenocovat. Nezbytnou zastávku si vyžádala i tržiště – a ta byla v časech prehistorických při knížecích hradiscích, například ve velkomoravských Mikulčicích a dále k severu ve staroměstském *Veligradě*. Později, v raném středověku, byla taková tržiště situována v předhradí přemyslovských hradů – Břeclavi, Hodonína – a nakonec, od 13. století, se stala centrální částí zakládaných měst a městeček (u nás to byly, kromě Hodonína a Břeclavi, Hustopeče, Kyjov, Podivín, Klobouky atd.). To už se *Jantarová stezka* nazývala jinak: v severní části *cestou polskou*, v jižní *cestou rakouskou* nebo *vídeňskou*, vždy podle cíle, ke kterému směřovala. V Podivíně a v Břeclavi se ta severojižní cesta křížila s *cestou uherskou*, o níž jsem se zmiňoval minule. Je tedy zřejmé, že ani středověké Bořetice, ani žádná osada ležící na jejich místě před rokem 1200, se nenacházely přímo na některé z uvedených dálkových (mezinárodních) cest. Odtud se však dalo dorazit k *Jantarové stezce*, a zároveň k cestě uherské, jen asi po dvouhodinovém pochodu (7- až 8km) – do Podivína.

V průběhu věků se měnily nejenom jednotlivé trasy *Jantarové stezky*, ale také její technický charakter. Z úzké karavanní stezky se už ve starověku, v době keltské (laténské) nebo v době římské změnila ve vozovou cestu, po níž mohly jezdit zpočátku dvoukolé káry, později pak i těžké čtyřkolé vozy, tažené voly, mezky či koňmi. Odtud vznikl nárok na pevnost cesty. Hlinité, po dešti blátivé cesty bývaly nejspíšejší v zimě, za mrazu. Tu se dalo jet po nich buď na voze s okovanými koly, nebo na saních. Zároveň se začaly samotné cesty zpevňovat, nejprve oblázky z blízkých řek, později štěrkem, v mokřadech pak dřevěnými *hatěmi* (hrubě otesané klády nebo kůly, položené napříč). Zpevněná cesta byla ve středověku označována jako *silná*, jedním slovem *silnica*. V tom věku měla každá vrchnost za povinnost v obvodu svého panství pečovat o dobrý stav (obchodních i vojenských) cest, stavět na nich potřebné mosty (zpočátku dřevěné, pak i kamenné) nebo pečovat o brody přes vodní toky, také se však musela starat o bezpečnost obchodníků na těch cestách, chránit je ze svého hradu nebo strážních hrádků vlastní ozbrojenou posádkou před loupežníky (*lapky*).

Vývoj „dopravní infrastruktury“ šel však dál. V 17. století vznikla c. k. (císařsko-královská) pošta a jedna z prvních *poštovských silnic* vedla z Vídně přes Mikulov do Brna a přes Olomouc a Zlaté Hory do slezské Vratislavi (dnešní Wrocław v Polsku). Koncem 18. století byla tato trasa protažena – na jih až do Terstu na Jadranu, na sever až do Gdaňska na Baltu. Byla to vlastně modernější náhrada za Jantarovou stezku. Ke svému provozu potřebovala pošta ovšem řádné silnice a na nich v pravidelných intervalech přípravní stanice, zájezdní hospody a poštovní úřady. Poštovní dostavníky, s postilionem na kozlíku jezdily pevně stanovenými trasami podle jakéhosi jízdního řádu (*kurzu*) a vozily na určená místa nejen dopisy a balíčky, ale také civilní cestující, samozřejmě za peníze, tedy za stanovené jízdné.

V 19. století byla vybudována další poštovní silnice, z Brna do Uher, říkalo se jí *slavkovská*, neboť vedla přes Slavkov, Čejč a Hodonín do Holíčce (na Slovensku, čili v Horních Uhrách) a dál k Prešpurku (Bratislavě), kde za tureckých válek sídlily uherské úřady. Takže pro Bořetice byla v 17. a 18. století nejbližší pošta v Mikulově, v 19. století na Čejči a ve 20. století ve Velkých Pavlovicích, v závěru toho věku však již přímo zde.

Vraťme se však k mapce Bořetic z doby císaře Josefa II. Povšimněme si zajisté, že vojenské kartografy zajímaly jen ty cesty, které umožňovaly co možná nejkratší bezpečný průtah vojska danou krajinou. Vedlejší spojnice, polní cesty, stezky a chodníčky do mapy ani nezakreslili. Ale u těch, které zaznamenali, rozlišovali charakter či kvalitu cesty. Tenkou hnědou čarou zakreslili obyčejné polní cesty, které vedly jen k určité polní nebo viniční trati. Silnější hnědou linií zaznamenali ty cesty, které směřovaly od vesnice k vesnici, cesty *přespolní*, které byly v pozdějších dobách přeměněny v *okresní silnice*. Tu může být příkladem polní cesta *Nad zahrady* do Velkých Pavlovic. A pak, silnou tmavou čarou zakreslili ten úsek *uherské cesty*, v té době již *císařské silnice (Kaiser-Straße)*, která vedla poblíž Rakvic po jižním břehu rybníku *Trkmanec* dál na východ.

Z mapy se dá rovněž vyčíst, kde stávala zaniklá obec Trutmanice: jsou tam dvě křižovatky polních cest, jedna na někdejší návsi, druhá poblíž již zaniklého kostela. Archeologické odkryvy se tam bohužel neuskutečnily a podobně jsou ze strany archeologů opomíjeny i samotné Bořetice a celý jejich katastr. Představu o dalších zaniklých cestách nám mohou poskytnout snad ještě mapy, indikační skica k stabilnímu katastru Bořetic z roku 1827 a katastrální mapy z roku 1878 a 1905 (dostupné dnes pouze v Moravském zemském archivu v Brně). Poměrně přesně zachycovala celou síť polních a lesních cest u Bořetic také černobílá turistická mapa Hustopečska, vydaná snad roku 1910 a zpracovaná v měřítku 1 : 75 000, a ještě podrobnější mapa topografická Velkých Pavlovic a okolí (v měřítku 1 : 25 000), vydaná někdy ve 20. letech 20. století. Všechny zde uvedené mapy by měly být uchovány: okopírovány a jejich kopie uloženy v archivu obecního kronikáře. Až moje generace vymře, nebudou již k dispozici

očití svědkové té významné části naší minulosti, jakou představují staré cesty ...

V tomto pojednání nezbyl už prostor na to, abych se mohl podrobněji zmínit o cestách, které vznikaly teprve koncem 18. a v průběhu 19. století, například v souvislosti s další parcelací panského (vrchnostenského) jmění, jak to vyplývá už z názvu polních tratí: *Čtvrtě, Díle, Odměry, Odměrky, Přídanky, Padělky* (původně *Podílky*), *Tálky* (původně *Teilen = Díly*) atd., kam bylo nutno dopravit se i s osivem selským povozem ke každé parcele zvlášť. Zažil jsem ještě něco málo z toho kouzla starých cest. Putovat po nich „přes pole“ bylo dobrodružné – nebyly na nich žádné orientační tabule, ukazatele nebo směrovky.

Vzpomínám například na to, jak jsme jednoho letního dne v roce 1936 vyrazili pěšky na hody do Měnína, k panu Praxovi (na tuto cestu se nabaluje dlouhé povídání o tomto letitém otcově kamarádu z 1. světové války, Františku Praxovi, které tu nemohu pro nedostatek místa uvést). Vyrazili jsme v neděli brzo ráno z Bořetic, rodiče nám, mně a čtyřletému Jarovi, obuli nové kožené boty a šli jsme nadveselskou cestou přes *Ochoze* a panský les k Boleradicím a pak dále kolem Divák k Martinicím. Tam, kde bývala kdysi zaniklá vesnice s kostelem, stál tehdy už jenom nový cukrovar a starý panský dvůr. Pan Prax tu již čekal s bryčkou taženou párem koní, aby nás dovezl až do Měnína. Dalo se tam sice z Bořetic dojet vlakem – přes Zaječí a Brno do Sokolnic a pak autobusem – ale bylo to zbytečně zdlouhavé a drahé (bylo nás šest, celá rodina). Takhle tedy lidem sloužily staré cesty: byly co možná nejkratším spojením mezi dvěma místy, obloukem obcházel pouze pole a jiný soukromý majetek. Proto se budovatelé štěrkových silnic v předminulém století přidržovali jejich tras docela důsledně.

PhDr. Antonín Grůza

Literatura

Mapy uvedené v článku.

KVĚT, Radan. *Základy nauky o starých stezkách*. Brno 2000.

PETRÁŇ, Josef. *Dějiny hmotné kultury I (1)*. Praha 1985.

Nový Kulihrášek pro děti

Tajenka vám, děti, ukáže, v čem se nosilo dříve víno ze sklepa:

1.				L	„hloupý koník“
2.			L		básnický kolek
3.				L	nábytek do kuchyně
4.			L		velký kolek
5.				L	dravý pták
6.			L		sloní zub
7.				L	domácí práce

Soutěž:

1. Víte, jaká je nadmořská výška naší rozhledny?
2. Jak se jmenovala první velká kopačka ve vinohradě?
3. Je „burčák“ vhodným nápojem pro děti?
4. Kdo to byl hotař?
5. Kde najdete nápis „Co svornost postavila, věky přetrvává“?

Vyluštěnou tajenku a odpovědi na otázky pošlete na redakční radu BL nebo do schránky na OÚ. Tři vylosovaní budou oznámeni v příštích BL a dostanou hodnotnou odměnu

Václav Petrásek

Liba Lipoldová – doplnění

Ahoj Kime, v posledním čísle BL jsi psal o nacisty popravené Anně Hajdové-Lipoldové (+1942). O této paní Ti nemohu podat žádnou zprávu, protože si na ni vůbec nepamatuji, ačkoliv byla matkou mého největšího kamaráda z bořetické obecné školy, Tondy Tichého.

Abych to vzal popořádku: 1. září 1937 jsem začal chodit do 1. třídy obecné školy v Bořeticích. Seděl jsem v lavici vedle Tomáše Procházkového, který na rozdíl ode mne moc neprosplával, zato se však občas „postaral“ o moji svačinu. Nosil jsem si z domu obyčejně krajíc chleba se sádlem nebo s mletými škvarky. A to Tominovi velice chutnalo. Na jaře 1938 jsem onemocněl kloubovým revmatismem, a když jsem se asi po měsíčním marodování vrátil do školy, posadila mě paní učitelka (snad Sekaninová) vedle nového žáka jménem Antonín Tichý. Byl to hodný a upřímný kluk, netušil jsem, že tou dobou byl už poloviční sirotek. Prožil jsem s ním pěkné chvíle zejména v září 1938, za všeobecné mobilizace. Vojáci přišli do naší třídy, aby nám oznámili, že se ubytují ve škole, hlavně v tělocvičně, a my budeme mít zatím volno. Na silnici od Velkých Pavlovic byla jedna hlídka s lehkým kulometem za cihlovou stěnou, narychlo nasucho postavenou. Šli jsme se na ni s Tondou jednoho odpoledne podívat. Vojáci nás pak poslali k protitankovému dělu, které bylo zakopáno na Tálkách pod Halmovým a zacíleno také na tu pavlovickou silnic, kudy mohli přijít

Němci od rakouských (tehdy už říšskoněneckých) hranic. Dělostřelci byli potěšeni upřímným zájmem dvou bořetických kluků, a když se už smrákalo, dali nám každému k jídlu tlustý krajíc čerstvě upečeného vojenského komisárku (hranatý bochník chleba). Nám to neobyčejně chutnalo, a tak jsme tam poseděli až do večera. Doma mi vyčinili, že se jenom tak ztratím a nedám o sobě vědět v tak nebezpečné době – že může ze dne na den začít válka... S Tondou Tichým jsem pak prožil ještě mnohé pěkné chvíle, hlavně po vyučování – přišel leckdy k nám za humna nebo já za ním, už nevím kam. Rozloučili jsme se po 4. třídě (v roce 1941). Já jsem odcházel do pavlovické měšťanky, on asi zůstal a pokračoval v 5. třídě v Bořeticích. Mám dojem, že jsme se ještě někdy po válce viděli na hodech, ale pak mi zmizel z očí i z mysli.

Snad by ho mohla paní L. Lipoldová dát hledat Poštou pro tebe v ČT1...

A. G., Jestřáb

Samota Žleby

Jako nejstarší člen zde nejdéle žijící rodiny chci napsat několik řádek o samotě Žleby, která se v dnešní době proměnila v hromadu ruin zarůstajících křovisky a travou a ve skládku nepotřebných věcí, a dnešní mladí už nemohou vědět...

V letech asi 1948–1950 Státní statky vybudovaly ve Žlebách dvojdomek a stáj. Dvojdomek vypadal podobně jako dva domky státních statků postavených v Bořeticích za humny o několik let později.

Téměř na vrcholu kopce nad Žleby ve směru k Vrbici začínal járek a na jeho začátku byla pod velkou vrbou vybudovaná studna hluboká zhruba 2 metry a asi 50 cm nade dnem byla trubka, která odváděla vodu do 20 metrů vzdáleného rezervoáru (vodojemu) o objemu asi 1 m³. Z tohoto rezervoáru byl přepad do járku železnou trubkou v betonovém tarásku a toto místo bylo známé jako „studánka ve Žlebách“.

Voda zachycená v rezervoáru sloužila pro obyvatele obou staveb. Byla vedena samospádovým vodovodem. V bytech byla voda vyvedena v kuchyni, v koupelně a na splachovacím WC. Ve stáji sloužila k napájení dobytka. Bylo nutno vždy nechat vytvořit zásobu vody, proto někdy voda ze studánky nevytékala – bylo to po napájení dobytka.

Prvními obyvateli ve Žlebách byl pan Šebela, staral se o sad, a rodina Novotná. Pan Novotný se staral o stádo ovcí ustájených v hospodářské budově a zde vznikl název ovčín nebo taky ovčárna, který je užívaný dodnes.

Pan Šebela se odstěhoval a po něm nastoupil na místo sadaře v r. 1954 můj otec, pan Josef Osíčka, a naše rodina se přistěhovala do Žlebů. Po rodině Novotné přišel pan Jan Bernat se svojí rodinou a ten se staral o jalovice umístěné v hospodářské budově. Bernato-

vi se po několika letech přestěhovali do vesnice a od té doby byla polovina dvojdomku neobydlena.

Vedení Státního statku oslovilo naši mámu, která byla v domácnosti, zda by pečovala o zvířectvo, které by umístili do ovčína. V následujících letech se tam vystřídaly jalovice, ovce, slepice, prasata.

V járku od studánky mnoho vody neteklo. Velkou posilou byl pramen na rohu pod ovčínem, který vyvěrá i v dnešní době, ale až za cestou a je převeden do příkopu, aby netekl po asfaltce. Další pramen je asi 50 m níže, vlevo po proudu.

V době rozvoje kolektivního hospodářství bylo mimo jiné odvodněno – vysušeno podmáčené pole směrem k Odměrám. Tato akce přispěla k tomu, že poklesla voda v celém okolí a ve studánce se projevil její nedostatek. Zprvu hladina nedosáhla k přepadové trubce, ale mohla být nabrána vědrem, ale časem voda zmizela úplně. V té době jsme užitkovou vodu nabírali v potoku pod ovčínem nebo využívali dešťovou. Pitnou vodu jsme si dováželi. V roce 1984 převzalo území Žlebů do své správy místní JZD a i naše rodina opustila Žleby. Část sadu, která existuje dodnes, byla ponechána jako útočiště pro divoká zvířata. Obytná část byla využívána myslivci jako seník a poté, co vyhořela, se úspěšně rozpadá a zarůstá křovíniemi.

Božena Kučerová, Okříšky

SAMI SOBĚ – Z FARNOSTI

Bomby na faře

Nejen v Bořím lese se ještě dnes nachází nevybuchlá munice, ale v sobotu 21. května se našly na faře v Bořeticích dvě bombičky, pocházející z náletu při přechodu fronty přes obec 14. dubna 1945.

V současné době provádí ve dvoře místní fary stavební a výkopové práce mladí manželé, kteří tam v dvorním traktu fary chtějí vybudovat kavárnu a při provádění hlubších výkopů narazili na dvě nevybuchlé letecké bombičky z výzbroje letadla „Šturmovik“ Rudé armády. Po ohlášení nálezu policii přijeli pyrotechnici a bombičky odvezli k zneškodnění. Současně provedli i průzkum celého dvorního traktu fary minohledačkami, ale další pozůstatky války již nenašli.

Na nálet toho 14. dubna 1945 si dobře pamatují. Měl jsem tehdy šest roků a po poledni jsem s matkou sledoval nálet na Velké Pavlovice z okraje obce. Na nic jsme však již nečekali a utíkali domů a ukryli jsme se podle pokynů tehdejší „civilní obrany“ do dveří v nejsilnější stěně uvnitř domu. A pak již začal nálet. V současné

době pracuji jako kronikář a připravuji malou publikaci o Protektorátu a přechodu fronty přes Bořetice. Dnes nejstarší občan obce Cyril Lebeda mě vyprávěl, jak tento nálet sledoval zalehlý pod trnkou v sousedově humně. Popisuje, jak jedno z letadel po náletu na Velké Pavlovice odletělo k Velkým Bílovicím, kde se otočilo a nasměrovalo se na kostel v Bořeticích, kde pilot zahlédl pravděpodobně pozorovatele, který sledoval postup RA od V. Bílovic. Pan Lebeda popisoval, jak z letadla na okraji Bořetic vyletělo „hnízdlo“. Ruská letadla „Šturmovik“ mohla mimo větší bomby nést v křídlech v kazetách až 400 malých bombiček o váze do 2,5 kg. Pilot zřejmě na okraji obce otevřel jednu (nebo i více) kazet a z letadla se vysypalo to „hnízdlo“ bombiček. Od pamětníků jsem zmapoval dopady bombiček v obci. Jedna z nich zabila ve dveřích opuštěného sklepa dva mladé muže a zranila jednu ženu. Na křižovatce u školy zabila druhá bomba starší ženu a zranila její vnučku. Další bombičky poničily školu a dvě, o kterých je řeč, dopadly do dvora fary. Větší množství bombiček dopadlo na kostel. Tehdejší kronikář a bývalý starosta Jakub Petrásek popisuje v obecní kronice, že pět nevybuchlých bylo nalezeno na dlažbě kostela. Bombičky měly tvar minometného náboje opatřeného nahoře vrtulkou, která se po vypuštění z letadla otáčela a po vyšroubování bombičku odjistila. Vrtulka byla vyhledávanou trofej nás kluků. Selhání několika bombiček odborníci přičítají malé výšce letu letadla, a proto se nestačily vrtulky některých bombiček vyšroubovat a odjistit je.

Václav Petrásek, kronikář obce

Letecké pumy a kavárna na farním dvorku v Bořeticích

Tajemný název v sobě ukrývá hned dvě informace najednou. Rodina Marečková-Morávkova na farním dvorku začala budovat malou kavárnu se zahradním posezením. Sám o sobě je to počin velice dobrý. Bořetice si zaslouží kavárnu. Lidé při společné cestě třeba ze hřbitova rádi prohodí pár slov u kávy nebo zákusku, nehledě na houfy turistů v obci.

Druhá informace má už nádech na senzaci. Při úpravě místa pro malou kavárnu narazili na „bombu“, pravděpodobně z konce 2. světové války. Byla uložena těsně pod povrchem na farské zahradě, v rohu mezi bývalými chlévy a hnojištěm. Když nás policie v sobotu 21. května odpoledne nepustila k zadní bráně hřbitova, okamžitě jsem

si připomněl, jaký život přináší náhody. I když na tomto světě náhoda vlastně neexistuje. Všechno má svoji příčinu. Bývalý starosta Surman vyvinul nemalé úsilí, aby nevybuchlou bombu z válečného bombardování kostela, školy a okolí našel. Minohledačka dokonce reagovala na velký kus kovu za vraty do školního dvora. Pyrotech-

nici však nic nenašli. Zpocení „restaurátoři“ farního dvorku nechtěli nalézt nic a nenadálý nález jim ubral jen kus času na plánové práce.

Připomeňme si, že obecní ani školní kronika o nevybuchlé letecké pumě při bombardování kostela a školy v sobotu 14. dubna 1945 přímo nepíše. Informace proto čerpáme ze vzpomínkového článku paní Hany Mondekové-Šandové zveřejněného v Bořetických listech v březnu 2010 „Stalo se před 65 lety“. Citují: „Bořetice byly 14. dubna 1945 napadeny sedmičlenným ruským rojem lehkých bombardovacích letadel. Stará škola byla zasažena třemi bombami do střechy nad bytem řídícího učitele, jedna bomba padla do farské zahrady a jedna se zaryla do zahrádky za školními chlévy.“

Obecní kronika popisuje obecněji, že kulometných a bombových zásahů kostela, školy a okolí bylo více, včetně vybuchlé bomby kousek od domu Šumberákových. Matka pisatelky vzpomínkového článku, žena řídícího učitele Šandy, si však psala deník a v něm si poznamenala: „V sobotu 14. dubna si naše děti hrály na školním dvoře. Poslala jsem svoji služebnou Anežku, aby děti raději odvedla domů. Ta ale sotva vstoupila na dvůr, uslyšela hrččet letadla. Holčičky odmítly jít domů, protože si hrály na písku připraveném na hašení..., ...děvče pohlédlo na oblohu a stačilo zakřičet: „Proboha, pane řídící, oni letí přímo na školu.“

Paní Šandová pak uvádí, že služka vběhla zpět do chodby a pan řídící vtáhl obě děti do připraveného provizorního krytu. „Sedm stíhaček se několikrát ve velké výšce přehnal nad školou.“ Stačila svým tělem zakrýt kočár s malým Venouškem, protože „se začalo sypat sklo z oken a na budovu létaly střely z kulometů letadel. Dvakrát nalétala letadla a dvakrát jsme zažili stejnou hrůzu. Když pak jsme si mysleli, že je po všem, uslyšeli jsme mohutnější hukot a letadla začala shazovat bomby.“ Pisatelka deníku pak dodává: „Anežka najednou ukazuje ke krytu. Asi 15 metrů od něj zela obrovská jáma. Rychle jsem popadla kufry, sbalila pár věcí a jídlo a ten den jsme odešli do vinných sklepů pod Kraví hory.“

Spoluautor tohoto článku už sice hodně pamatuje, ale konec světové války bohudíky ne. Nezbyvá tedy nic jiného, než se o tři uvedené

prameny opřít a za bernou minci vzít vyjádření přivolaných policejních pyrotechniků. Ti místo nálezu ošetřili, nalezenou munici – dva kusy dělostřelecké miny ráže 82 mm ze 2. světové války – naložili a za Bořeticemi odpálili. Celý farský dvorek pak pečlivě s minohledáčkou prohledali. Vyslovili názor, že dva kusy stejné, nevybuchlé munice pár decimetrů od sebe jsou pravděpodobně úmyslným provizorním úkrytem z konce války. Také že letecká puma by se na farním dvorku nemohla zarýt, aniž by silně poškodila dvě blízké zdi.

Nabízí se tedy následující závěry:

1. Nález členů rodiny Marečkovy-Morávkovy nemá s bombardováním kostela a školy 14. dubna 1945 skoro nic společného.
2. Jednalo o úkryt dvou kusů dělostřeleckých min, který vytvořil koncem války pravděpodobně neznámý bořetický občan.
3. Nevybuchlá letecká puma – podle deníku paní Šandové, manželky pana řídícího – nebyla opět nalezena a možná by bylo vhodné nechat pro jistotu prohlednout místo s navršenou zeminou u zdi na zahradě, nyní nazývané bylinková zahrada
4. Samotný upravený farní dvůr je nyní nejbezpečnějším místem z hlediska možností výbuchu v celých Bořeticích.

Ing. Petr Zemánek a kolektiv autorů

Obec žije fotbalem aneb dědinový turnaj a turnaj mladší přípravky

TJ Sokol Bořetice zve všechny fanoušky a hráče na dědinový turnaj Chalůpky, Lužánky, Dědina, který se uskuteční **20. 8. 2016 od 14 hod na hřišti.**

Pro děti bude nachystaný skákací a hrad a dále během turnaje proběhne soutěž o nejlepší dědinový guláš.

Občerstvení zajištěno.

Před tímto turnajem se uskuteční ještě pohárový turnaj mladší přípravky za účasti přípravek Bořetic, Vrbsice, Horních Bojanovic a Noslavi. **Začátek turnaje 20. 8. 2016 v 10 hod.**

V Bořeticích otevře Dvorek – kavárna s kombinací italského a jihomoravského stylu, atmosféry i nabídky

Stylová kavárna na dvorku fary v Bořeticích otevře ještě o prázdninách. Provozována bude v designovém „kontejneru“ umístěném na farním dvorku s venkovním posezením pod jabloní.

Sortiment bude postavený zejména na exkluzivní kávě a lokálních produktech s rozšířením na dezerty, zmrzlinu, drobné občerstvení a delikatesy, sezonní teplé a studené nápoje, vína z našeho regionu, pivo a další. Provozní doba bude po otevření nastavena v návaznosti na víkendy (otevřeno pátek až neděle), včetně ranních hodin na snídaně. Následně bude po zaváděcím provozu rozšiřována do dalších dnů.

Nejprve bylo potřeba se pustit do zásadní proměny dvorku bořetické fary. Inspiraci jsme čerpali především z pravidelných návštěv Itálie a italského stylu provozování kaváren a restaurací. Přes den si budeme moci vychutnat espresso, cappuccino a další kávy z prémiové arabiky spolu s dezertem nebo zmrzlinou a k tomu si dát třeba skvělou domácí limonádu s citrónovým tymiánem nebo bazalkovou limonádu s čerstvými malinami. K večerním návštěvám určitě bude patřit skvělé víno z Velkopavlovické vinařské podoblasti v kombinaci s italskou sušenou šunkou, sýry, olivami a sušenými rajčaty s olivovým olejem od jezera Garda.

V ranních hodinách budou podávány také snídaně. Ze sladké nabídky například čerstvé pečivo a rozpékané croissanty s domácími džemy. Slané snídaně v podobě různých druhů toastů a minibagetek dle aktuální nabídky.

Věříme, že v závěru příprav nenastane žádná technická komplikace a v druhé polovině srpna se budeme těšit z otevření kavárny Dvorek na dvorku bořetické fary. Aktuální informace jsou dostupné na internetu www.dvorekboretice.cz a Facebooku.

Ing. Veronika Morávková (roz. Marečková)

Farní výlet do Dobříše a okolí

6. července v 5 hodin ráno vyrazil autobus s farníky na cestu do Dobříše za otcem Karlem Satoriou, který v naší farnosti sloužil jako kněz a prožil část svého mládí mezi lety 1985 a 1990.

Zdárný příjezd do Dobříše jsme oslavili mší svatou, při které jsme zpívali písničky nacvičené během jízdy autobusem. Po mši a prohlídce kostela Nejsvětější Trojice jsme se odebrali jako Tři králové s dary na faru, respektive do pastoračního centra sv. Tomáše, kde nás otec pohostil. Společně strávený čas ve velmi příjemné atmosféře protkané vzpomínkami, historkami a vtipy utekl tak rychle, že jen někteří se vydali na rychloprohlídku alespoň části místního rokokového zámku majitelů Colloredo-Mansfeld.

Při odjezdu se otec Karel s každým zvlášť rozloučil, zazpívali jsme si společně známou lidovou píseň „S Pánem Bohem, idem od vás“ a vyjeli jsme na další část cesty, do Muzea obětí komunismu – tábora nucených prací Vojna u Příbrami. Sympatický průvodce a bohatá expozice v jednotlivých budovách – korekce, ošetřovna, společenská místnost aj. na nás dýchla nemilou

částí naší historie. Mnoho z nás si uvědomilo svobodu, volnost a blahobyt našeho současného života, zvláště když se během prohlídky se zármutkem vzpomínalo na některé spoluobčany z Bořetic a okolí, kteří v podobných zařízeních strávili mnoho útrpného času. Proto naše poslední zastávka na krásném poutním místě Svatá Hora u Příbrami byla možností k zamýšlení či poděkování.

Chtěla bych vyjádřit díky farníkům z Bořetic, Kobylí, Vrbice, Němčiček a Staroviček, kteří se pouti zúčastnili a byli ochotní podílet se ať už přípravou a přivezením dobrot a dáreků, čtením či zpěvem v kostele, ale hlavně za neustálé úsměvy a za bohatství vytvořeného společenství.

Lenka Kuchyňková

Slavnost Těla a Krve Páně – Boží tělo

Boží tělo je jeden z pohyblivých křesťanských svátků, který se slaví ve čtvrtek v období po skončení liturgické velikonoční doby a po slavnosti Nejsvětější Trojice. Právě ve čtvrtek slavil Ježíš Kristus poslední večeři se svými apoštoly a zde poprvé proměnil chléb a víno ve svoje tělo a krev.

Vzpomínka na Boží tělo roku 2011

V ustanovení tohoto svátku je i česká stopa. Když se ve 13. století český kněz Petr vydal na cestu do Říma pro posílení víry v reálnou přítomnost Krista v eucharistii, stal se během cesty svědkem zázraku. Při proměňování se mu v ruku zbrotila hostie krví. Tehdejší papež Urban IV. dal celou záležitost prozkoumat a po závěrech šetření ustanovil roku 1264 eucharistický svátek pro celou církev. Za první republiky byla slavnost Těla a Krve Páně u nás velmi prožívaná a uctívána. Tento den byl dokonce i státním svátkem. Tradice byla po roce 1948 potlačena, avšak v 90. letech minulého století se znovu spontánně obnovila.

Slavnost v Bořeticích už není tak okázalá jako v minulosti, kdy průvod procházel celou obcí, v čele průvodu šli zastupitelé obce a spolky ve stejnokrojích, hrála kapela, květiny na výzdobu oltářů se sbíraly po celé obci a děvčata chtěla být co nejkrásněji ustrojená, ale přesto se zachovala část starobylého charakteru průvodu.

Dnes se naše farnost připojuje k této slavnosti vždy v neděli po daném čtvrtku. Po bohoslužbě oběti vyjde z kostela procesí v čele s ministranty se svíčkami a družičkami, které sypou cestu okvětními lístky. Za nimi jde kněz, který nese monstranci s eucharistií. Spolu s ním jdou muži, kteří drží nad knězem baldachýn. Během procesí lidé zpívají písně, některé roky se přidá i schola. Průvod se zastavuje u jednotlivých oltářů. Čtyři bořetické oltáře s vyobrazením Ježíše v zahradě Getsemanské, Panny Marie s Ježíškem, Svatého Václava a Svaté rodiny patří rodinám – Petráskova č.p. 136, Machačova č.p. 100, Popovská č.p. 195, 332, Švástova č.p. 371, ty o ně pečují a starají se o jejich výzdobu. V posledních letech se zdobí vždy dva a rodiny se střídají. Kněz u oltáře pronese modlitbu a žehná monstranci všem lidem v průvodu i všem našim spoluobčanům. Nakonec se celý průvod vrací do kostela. Zde kněz pronese závěrečnou modlitbu a požehnání. Až tehdy končí mše svatá a věřící se rozchází, aby slavili neděli ve svých rodinách.

Lenka Kuchyňková

Jižanské blues

Žhne obilí podél říčky Trkmanky,
jezem protéká sněhobílá krajka,
obilím prohořívají věčné vlčí máky
a nad nimi bílá oblaka jako vlajka.

Vlajka příměří mezi nebem a blesky,
ať nezkosí úrodu přivalové lijáky,
v tom stojícím tichu bylo mi s tebou hezky
a závrat se zvedla vysoko nad mraky.

A vinice ševalila svoje zelené blues,
to jižanské, s bubínkem Stolové hory
na Pálavě, a smuténka měla bezzubý zkus,
opilý a přece ani jeden hlt z flašky Cory.

Oldřich Damborský (1986)

Provolání

Velvyslanectví zelené vinice
vydalo žilnaté bankovky listů,
starý rampouch od sklepa dělal prokuristu
a řádek mezi vinicemi byla dálnice.
Po té může jet každý vinař zdatný
nasycený vínem a špekem, nikdy však hladný.
Bobule hroznů jsou kulaté dukáty
jimiž se platí za opojné víno,
jděte k šípku se staročeskou medovinou,
vinaři popíjí víno a zpívají cimbálové kantáty.
Tady není žádné Krakonošovo,
tady je území Svobodná svobodná spolková republika
Kraví hora, prostě, Fanošovo...

(Památce zakladatele Svobodné spolkové republiky KH, Františku Šebestovi.)

Oldřich Damborský (2006)

SAMI SOBĚ – HODY

Hody v roce 1958

Redakce BL vypsala pro nové číslo vycházející před hody 2016 téma „Hody v minulosti“ ve vzpomínkách tehdejších účastníků. Rozhodl jsem se napsat vzpomínky na hody v roce 1958.

Ty byly zvláštní v tom, že se musely poprvé konat jinde než na tradičním místě tam, kde stála při přechodu fronty vyhořelá obecní hospoda. V tom roce se začal stavět kulturní dům a celé hodové „sólo“ bylo zaplněné stožky cihel. Bylo rozhodnuto, že hody se budou konat na hřišti TJ Sokol před kabinami (dnešní staré kabiny). V té době bylo hřiště mezi Trkmankou a kabinami. Později se koryto Trkmanky napřimovalo a prokopalo se středem hřiště. Proto jsou staré kabiny otočeny proti obci.

Jak bylo tehdy zvykem, stárky se volily v hospodě u Linhů a ještě ten večer se chodilo po ptaní stárek do jejich domů. V těch padesátých letech ještě nebyla nouze o chlapce, kteří chtěli dělat stárky, a proto jich v tom roce byl plný počet, tedy pět párů. I v té době však stárkování děvčat byla nákladná záležitost a stárky se rozmýšlely, zda tuto poctu přijmout. Zásobování obchodů s krojovými součástkami a látkou bylo ještě ovlivňováno poválečnou situací. Chlapecké kroje bylo možno vypůjčit, ale stárky musely mít alespoň na jeden den něco nového. V tom roce stárkovali:

Václav Petrásek s Marií Šebestovou a starým stárkem Slávkem Martincem

Antonín Lůbal s Ludmilou Kadlecovou a starým stárkem Václavem Lůbalem

Jaroslav Fišar s Libuší Jánošovou a starým stárkem Bohumírem Suským

Josef Sadílek s Danou Šlancarovou a starým stárkem Metodějem Grůzou (?)

Ladislav Bauer s Marií Kadlecovou byli sklepníci s Antonínem Dufkem

Výhodou tehdejšího stárkování však bylo, že pomáhala s přípravou hodů celá chasa. Rodiče stárků a stárek se do přípravy hodů a v průběhu hodů nezapojovali, mimo vaření pro muzikanty.

Předhodovní příprava probíhala bez velkých problémů. Dovezla se mája, spojení provedl kovář Jan Petrásek (každý rok se střídal s druhým kovářem Ladislavem Chrástkem), a byla v pátek před hody postavena. V té době začalo být zvykem stavět nad tanečním sólem střechu z holovin (vypůjčených) a „zeleného“ z lesa. Specialistou na vázání holovin řetězem na máju byl v té době místní hospodský pan Linha za odměnu 1 litru „zelené“ kořalky. Celá tato příprava byla do sobotního odpoledne ukončena. Pak kolem třetí hodiny nastal problém. Obloha se zatáhla černými mračky a spustil se silný déšť

s velkým větrem. Vyvrátil máju do úhlu 45 stupňů a pracně vybudovaná střecha ze zeleného spadla. Taneční „parket“ z udusané hlíny se rozbahnil. Pršelo i v noci a mrholilo ještě i v neděli do 11 hodin, kdy se začalo chodit „zvát“ po obci. Budiček pro chasu a stárky byl ve tři hodiny ráno v neděli. Stárek Laďa Bauer jezdil v družstvu s traktozem, já jako novopečený elektrikář jsem vylezl na máju uvázat lano a traktor ji vyrovnal. Polovina stárků a chasa odjela do lesa nahrabat jehličí na taneční parket. Druhá polovina stárků a chasa odstraňovala škody na sóle tak, aby to bylo hotové do těch 11 hodin, kdy se začalo chodit po obci zvát na hody. Déšť skončil kolem té 11. hodiny a pak celé hody i s hodkami bylo krásné počasí. Jen „taneční parket“ se nemusel celé hody kropit vodou, tak jak to bylo u jiných hodů. Po skončení hodů, když jsme počítali zisk a po odečtení výdajů nám ještě něco zbylo a mohli jsme dát stárkům 2 000 korun (nebo jen 1 000?) na šaty a vyjeli jsme do Brna, kde na Stadionu byl koncert s tehdejšími zpěváky a na dobrou večeri po skončení koncertu.

Stárky měly za povinnost také připravit svým stárkům „fedro“, které je možná ještě dnes uloženo v některých jejich rodinách. Pan Fišar, vášnivý fotograf, dělal první, tehdy ještě nedokonalé, barevné fotografie. Která hudba hrála, si již nepamatuji, ale nebyla krojovaná (pan Křenek?). Stárkovský sklep byl nad Špiglovou zmolou.

Václav Petrásek, foto p. Fišar

Provozní doba obecního úřadu v hody

Pondělí	1. 8. 2016	7–12 hodin
Úterý	2. 8. 2016	7–11 hodin
Středa	3. 8. 2016	7–12 hodin

Jak si pamatují hody v minulosti

Na place mezi pomníkem padlých a obecní hospodou, která vyhořela při přechodu fronty, a za čtyřmi malými domky stávala mája. Zde se pořádaly první srpnovou nedělí a pondělí slavné hody.

1907 (8), za novou obecní hospodou

30. léta 20. stol.

1933

Tři stárci a sklepník, zvolení chasou v době kolem němečických hodů, se měli co otáčet. To bylo: sehnat řádnou kapelu, udělat bídu zastíněnou chvojím z lesa hned vedle obecní hospody. Dovězení, okutí a stavění máje, pozvat přespolní, opatřit víno, upravit sólo a plno dalších povinností na ně čekalo.

Krámký s marcipánovými srdci a cukrovinkami, tureckým medem, který sekal cukrář z velkého bloku, a děcka čekala na kousek, který odletí, s hadačí, zmrzlinou a dalšími lákadly. Kolotoče, střelnice a houpačky už přijely samy. Všichni měli místo za silnicí před Čačíkovým. Stejně jako mladí i staří, domácí a mnoho přespolních, všichni, kteří měli nohy, tísnil se v hody ve velkém kruhu kolem máje, cukrářských krámků a všech těch atrakcí, které hody nabízí. Hosté ve velké většině v krojích. Svobodná děvčata stála spolu. Stárci se odlišovali od chlapců v kroji jen fedrem.

Po silnici se nedalo ani projít a nikomu nevadilo horké srpnové slunce.

1906 (7?, 8?) u nové obecní hospody

Stárci měli celé hody ve své režii. V Grůzovém sklepě uskladněné víno sloužilo nejen pro ně samotné, ale i k zavádání hostům a přespolní chase.

Když byli svými kamarády upozorněni, že se blíží někdo velmi vážný, dali pokyn muzikantům, ti přestali hrát k tanci, spustili řízný pochod a stárek se stárkou už šli vítaným vstříc, zavdali jim a zatančili s nimi několik taktů, než je další pochod zase přerušil. V pondělí byla zavádka a po odtančení stárků se zavádělo a všichni zavádku tančili.

Tančilo se na hlině. Když se příliš prášilo, pokropil celé sólo, vždy mezi jednotlivými kousky, kropící konvou pan Horčíčka. Lejta s vodou k tomu určená stála opodál. Týden po hodech musely být v neděli hodky.

Podle práce Václava Suského „Bořetice“ upravil V. Petrásek

To já když jsem stárkoval...

...tak hodovej průvod byl aspoň třikrát tak dlouhý jak bořecká mája. A tá měla aspoň 40 metrů! ...Samozřejmě byla rovnější než pravítko! Víno? To všeckým šmakovalo! Samí šampioni se pili! A přespolních? No těch přijelo nejmíň štyry sta. Při zavádce sem měl furt proplý špičky, ani jednů sem nepopletl nohu! A v žádnym případě se k Vrbici nešlo! Bych si při brždění z toho Everestu odřel podkůvky.

Jooooo ale včilkaj... včilkaj to jde všecko k Němčičkám, teda k šípku, chcu říct... že ano. Protože za nás, to bylo úplně ináč. Samí aspiranti na výherce mistrovství světa ve verbuňku, zpívali jsme líp než Jožka Černej v nejlepších letech.

Snad jste pochopili satiru...

Jsmě malá vesnička, loni šlo v neděli zhruba 13 párů. Není to moc, ale ani málo. Velikou radost mi dělali ti krojoví špunti vzadu. Mája měla necelých 25 metrů. Přespolních k nám přijelo bez tří 200 (děkujeme). A to pouštíme přespolní k nástupům pouze v neděli odpoledne. Zavádku jsme s klukama tančili stejně jako před pěti a šesti lety, kdy jsme stárkovali poprvé. K průvodu – dle mého názoru, když počasí přeje, by se měly obejít všechny hlavní silnice. Klidně počkejte u Floriánka, kapela s chasou půjde k Vrbici. Zpívat umíme dost písniček, loni jsme si udělali průzkum. Neříkám, že je to vždy úplně čistý zpěv. Poctivě ho před hody trénujeme. A verbuňk, ten nám snad nikdy nepůjde. Ale snažíme se!

...Víte, každej, kdo někdy stárkoval, si myslí, že zrovna ty jeho hody byly nejlepší. A tak to má taky být! Protože stárci musí udělat vždycky všecko pro to, aby byly ty jeho hodečky nejlepší! A věřte mi, dá to mnoho práce a úsilí udělat dobrý hody.

Je to krásný pocit, když po tom měsíčním předhodovým martyriem, kdy řešíte tolik úkolů, od máje, přes víno, po kapelu, hodovou výzdobu... až konečně přijdou ty tři vytožený dny. Vy se oblíknete do voňavého, naškrobeného kroja! Na stárky a chasu čeká kostel, zvaní, potom průvod a vítání přespolních.

Prostě pěkná hodová neděle.

Jsmě tradiční vinařská folklorní obec. Aby zde folklor byl, veďte k němu svoje potomky. Podporujte a pěstujte v nich folklor.

Žádný učený z nebe nespádl, ani ten Řím nepostavili za den.

Mladí se sami nenaučí zpívat, tancovat, verbovat. Jako dnes si vzpomínám, když za nama došli čtrnáctiletí benjamíni do pařbůdy (stárkovský sklepění). My jsme je přemluvili, ať jdou v kroji, řekli jim všecky ty pozitiva...

A letos tři z nich stárkují, někteří už před tím stárkovali, někteří stárkovat ještě snad budou.

Ano, hody budou. Letos máme dva stárkovské páry a dva sklepívníky. Podporujte je, jak je to jen možné, abychom i v budoucnu měli v Bořeticích tří denní hodovní slavnosti.

Veselo hody!

Ing. Marek Herůfek

Nebe – Moře

Krahujec zakroužil nad sklepy a pak nad vinohrady Kraví hory, myšky se schovaly do pokory, kuřák si papír s tabákem slepil.

Chvilí postával a užíval si Tarase, na vinici šplíchal motorovou konví, velrybím mrakům pohodil vítr ploutví zase pluly tím nekonečným sarosem –

mořem, jež má každá suchozemská země a vinař v potu tváře obdělává jeho dno, vlnící řasy vinohradu, srdce je kormidlo a ruce kompas, jež využívá stětku slunce jenně...

Oldřich Damborský (1989)

Tam u nás v srpnu

Bleskají digitální foťáky,
dron vše filmuje z výšky,
vstupenka jako páska na ruku,
fleký od slunce jako zlatáky
pod zelenů bůdů,
stárek ve fešném klobůku,
tady rozhodně nepoznáš nudu.

Stárka v barevném kotůči
za devatero pěnamí bílých sukní
a desátá je ta vyšívaná barevná,
ej, kdo mládí pokoru poručí,
ještě nepotřebuje prstýnek snubní
a přece je každá královna.

A pod májů se prach víří
třebaže pečlivě bylo zameteno,
v tanci pomalém i bujarém,
s kořaličkou jakoby nás kousli štíří,
ej, smích je největší věno,
když sů hody tam u nás
v srpnu, daleko za jarem.....

Oldřich Damborský (2013)

Ona (Sedm haiku)

Řasy oblak
mrkají do očí
modrého nebe.
Copy obilí
se houpou na ramenou
horkých polí.
Skřivan tvého hlasu
stojí v oktávách
skleněného vánku.
Stehna tvých břehů
omývá pramen
věčného života.
Smaragd remízků
máš v uších zátočin
prašných cest.
Vrásky kůr bříz
hladím mechovými prsty,
dokonalé souznění.
Uhranula jsi
mé křehké srdce,
letní Krajino...

Oldřich Damborský (2011)

Veřejná samomluva

Až budu starým muž s vousem
stříbrným
a ohlá záda budou bolet
při každém kroku,
budu vysedávat na zápraží
a říkat hlasem jadrným:
„Dobře, synku,
že rosteš a sílíš s každým
jarem,
a vychovávají tě jiní,
tvá síla je hlavním stožárem
a jsi odolný proti zlu a jíní.
Tak dělej radost
ve sklepích při cimbálu
s dubovými sudy
tvrdými jako kost,
pak nebude mi vadit,
že budu se zubatou v objetí
na posledním bálu,
však neztratím šmrnc
a ty listů zelenost...“
(můj, Vinohrade)

Oldřich Damborský (1982)

První vojtěška

Je po svátku svatě Anny, rána jsou chladná jako oči zrazené milenky,
letní bouřky obušují horku hrany, víno na prstu chladí, když z košťýře
teče do sklenky. Jak příjemně je ve stínu ve sklepě v presúzi nebo
ještě dole mezi bečkami, švihák Srpen přichází ladnou chůzí a špa-
církou paprsků dělá zlaté tečky pod stromů větve.

A vinohrad nabírá na síle, vlní se ve vánku jako líva hřiva Leoše Janáč-
ka a pod mrakem je zámčivý jako duše Jiřího Mahena, do ztracena,
někde v polích, mizí prašná polňačka a přece tulákova mysl je z těch
cest zmámená...

Neboť i v životě něco končí, něco začíná, jedni odcházejí, jiní přichá-
zejí na svět, jsme tu jenom poutníci stěhovaví, bosé nohy v dětství
a pruhovaná peřina a pak papírové boty a někde v dálece Moravský
Kristus s révou korunou kolem hlavy.

A nemusí se bát, kdo prožil život smysluplně, ve vinici, v práci, kolem
domu či v pokoře obětoval lásku, a třeba i básně byly jeho vnučky
nebo vnucci a všem rozverným klukům říkal Konipásku.

Je týden po svátku svatě Anny, pole už jsou ostříhána na ježka, srp-
nový vítr se chystá hrát na varhany, avšak bořetické hody rozkvetly
do krásy jako první vojtěška...

Oldřich Damborský (1982)

POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY
KRAJSKÉ ŘEDITELSTVÍ POLICIE JIHMORAVSKÉHO KRAJE

HLEDÁME POSILY DO NAŠEHO TÝMU

Hledáš smysluplnou a odpovědnou práci? Nejsi lhostejný/á ke svému okolí?
Nehledej a přijď mezi nás!

Jsi starší 18 let, máš maturitu, jsi bezúhonný/á s dobrou fyzickou
a zdravotní kondicí?

NEVÁHEJ!

Nabízíme stabilní finanční ohodnocení, kariérní růst, 6 týdnů dovolené,
příspěvky na dovolenou, odchodné, výslužné a řadu dalších výhod.

ODBOR PERSONÁLNÍ
Tel.: +420 974 622 621 - 4
Mob.: +420 725 687 622
E-mail: krpb.hledameposily@pcr.cz

PROGRAM HODŮ

STAVĚNÍ MÁJE

PÁTEK 29. ČERVENCE

18.00 - SBĚZ NA SÓLE

PŘEDHODOVNÍ ZPÍVÁNÍ

SOBOTA 30. ČERVENCE

ZAČÁTEK 20.00

HODOVNÍ NEDĚLE

HRÁJE DH SOKOLKA

15.00 PRŮVOD

16.30 ZÁBAVA NA SÓLE

HODOVNÍ PONDĚLÍ

HRÁJE DH ZLAŤANKA

15.00 PRŮVOD

18.00 ZAVÁDKA

HODOVNÍ ÚTERÝ

HRÁJE DH LÁČARANKA

15.30 PRŮVOD

18.00 SÓLO OSÁCI

TRADIČNÍ KROJOVANÉ
HODY BOŘETICE 31.7.-2.8.

Na světě
sú dvě
jistoty,
a to, že v
Bořeticách
majú
velký
kotrby
a skvělý
hody.

Tešíme se na
Vás!

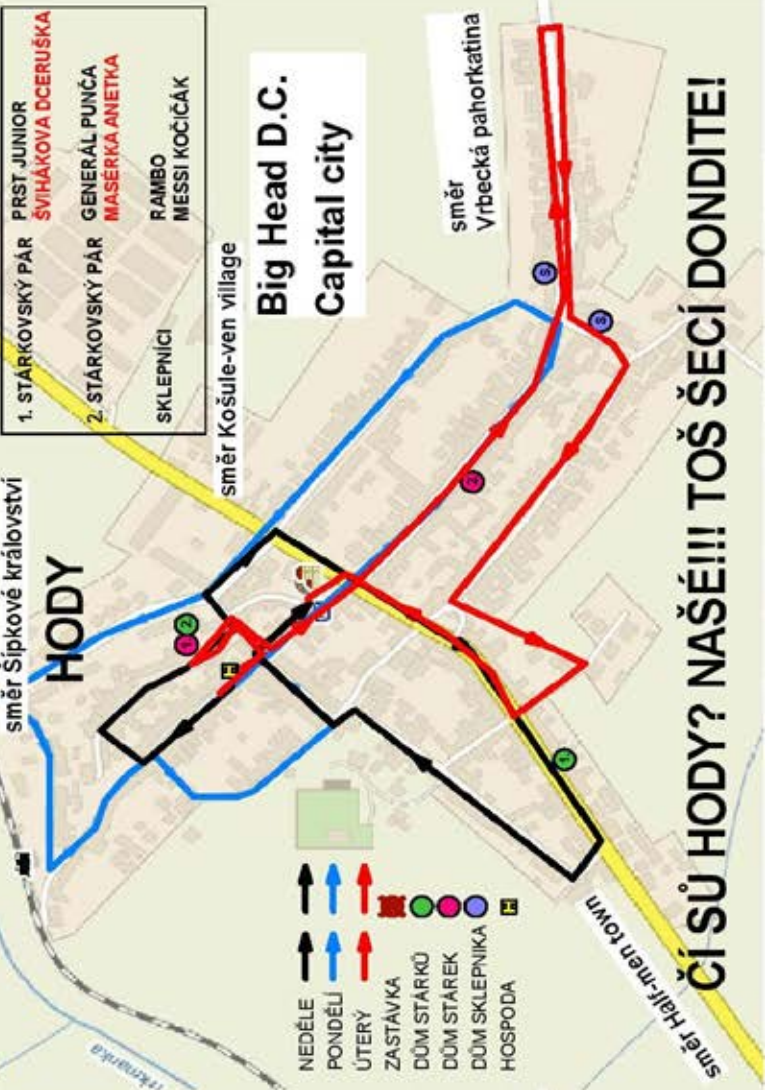
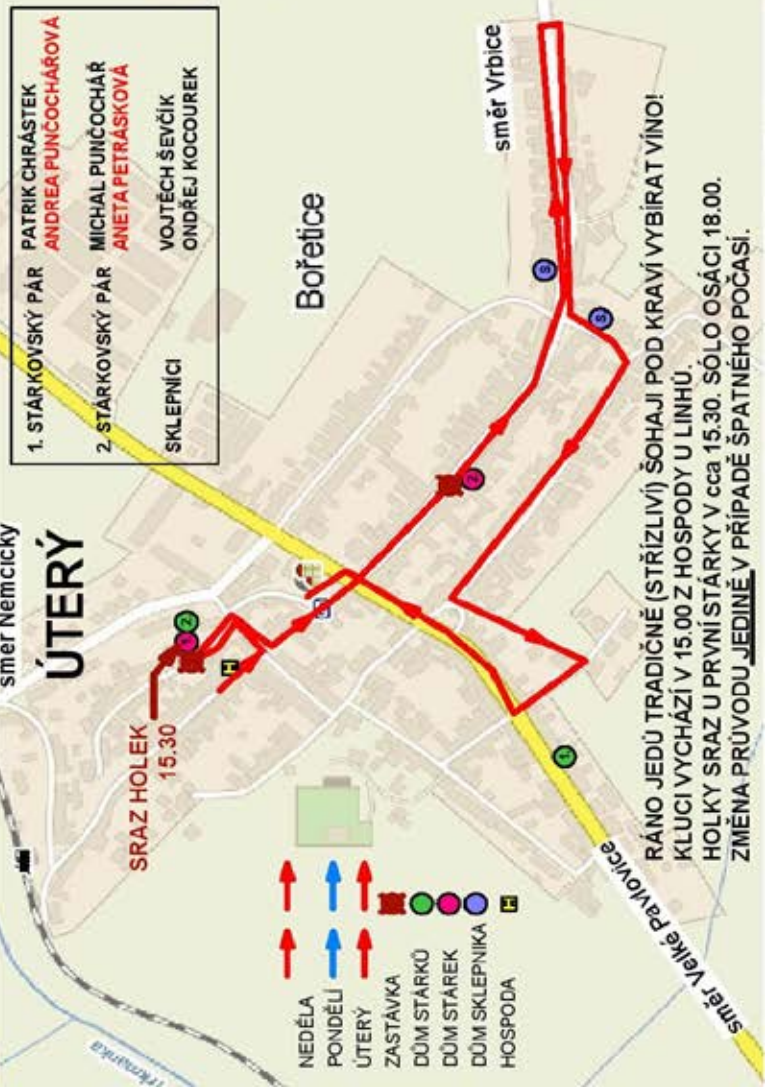
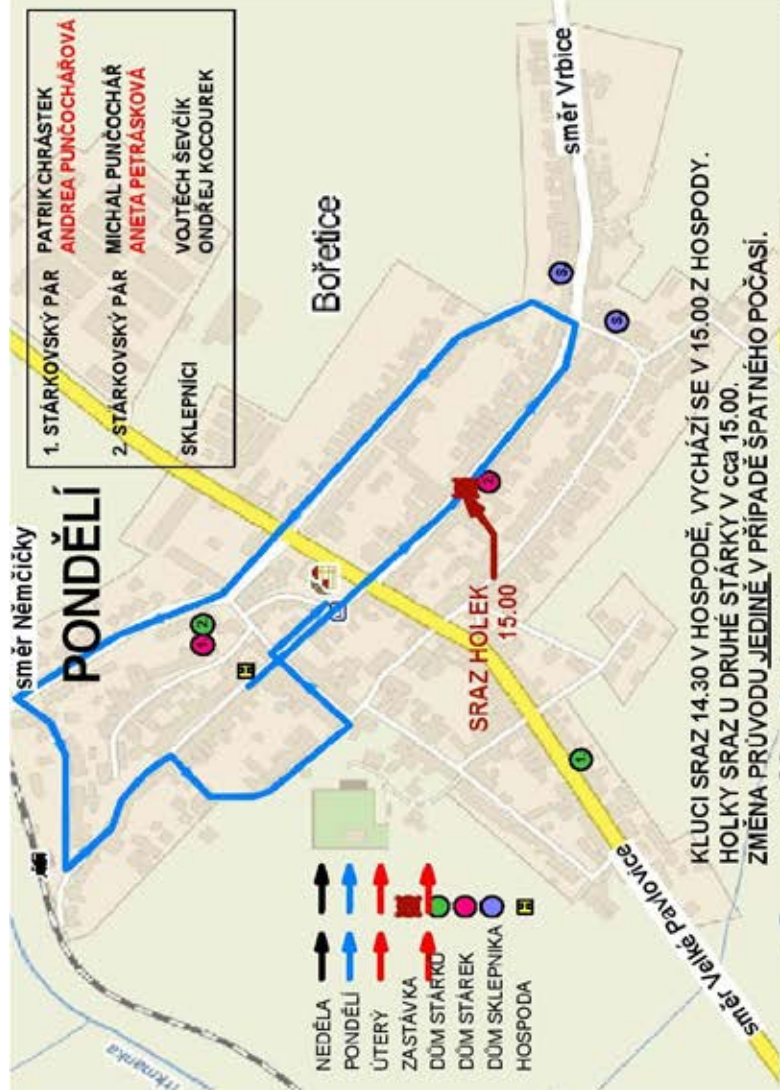
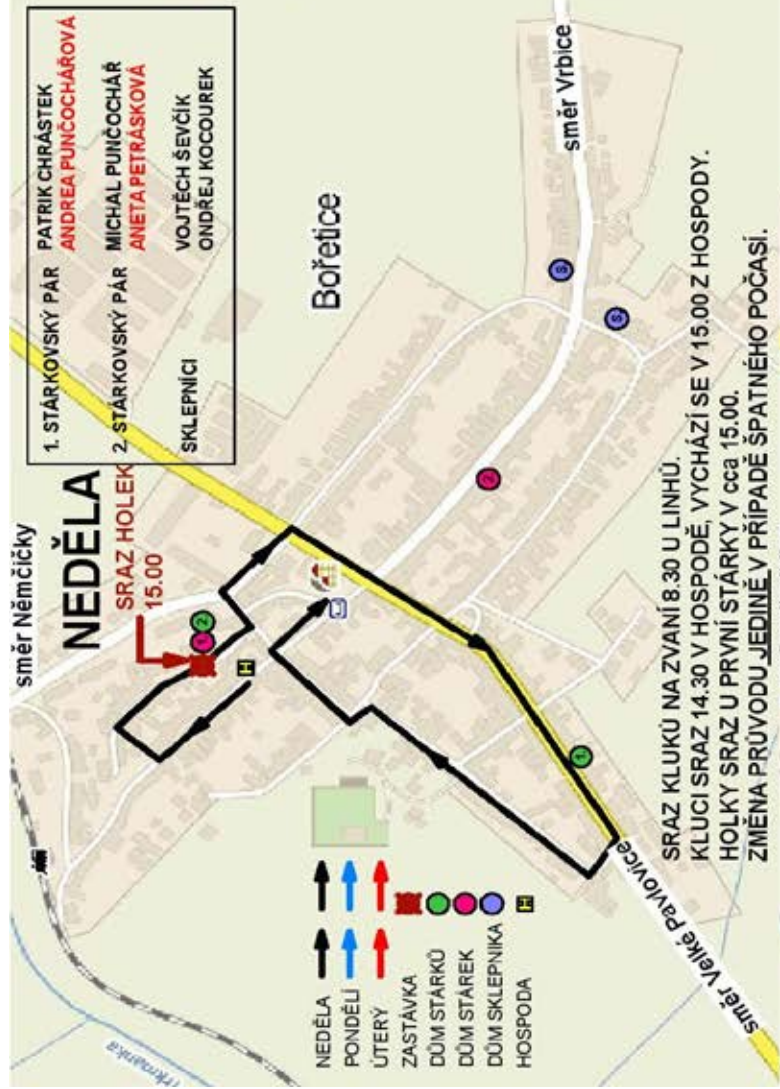

Výlet na Dobříš, foto P. Kuchyňka

Pálení čarodějnic

ČÍ SŮ HODY? NAŠE!!! TOŠ ŠECÍ DONDITE!

Fotogalerie

Exkurze pátáků v Praze – Karlův most

Nejlepší recitátoři – kategorie 1. a 2. třída

Nejlepší recitátoři – kategorie 3. až 5. třída

Školní fotbalový tým – McDonald's Cup

Slavnostní ukončení školního roku 2015/2016 na školním hřišti

SONNENTOR®

Čejkovické bylinkové slavnosti

Čejkovice u Hodonína, areál SONNENTORU

Slavnosti bylin, čajů a koření spojené s bohatým doprovodným programem:

- 10.30 – Zahájení slavností
- 11.30 – Divadlo
- 12.30 – Slavnostní otevření Bylinkové zahrady sv. Hildegardy
- 14.00 – Divadlo
- 15.00 – Sluneční příběh SONNENTORU
- 16.00 – Dětské folklorní vystoupení
- 17.30 – Tombola
- 18.30 – Zakončení slavností

Bylinkový ráj SONNENTOR – zážitkovou exkurzi ve výrobě čajů, můžete navštívit po celý rok!

Více informací na WWW.SONNENTOR.CZ

#TADYROSTERADOST

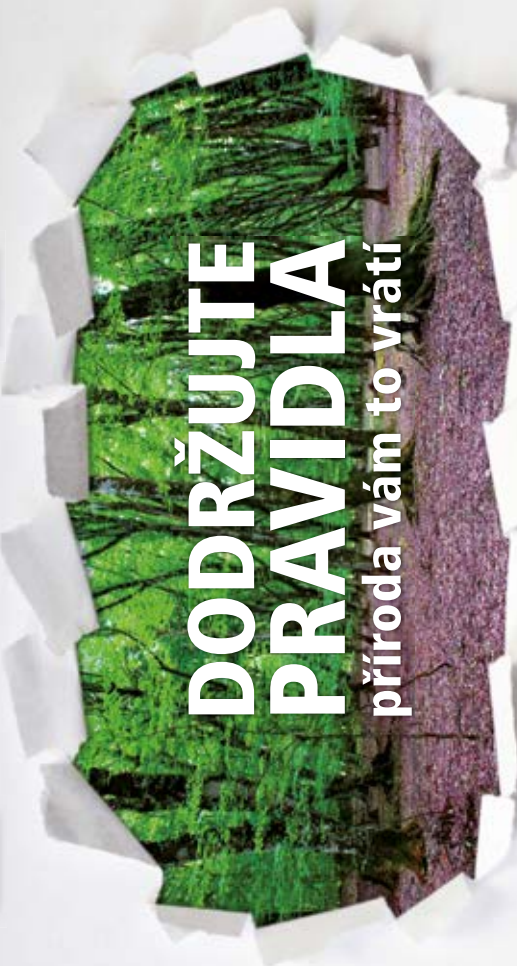
SONNENTOR

vysloužíle elektrospotřebiče
NEPATŘÍ do komunálního
odpadu

ZDARMA
je můžete odevzdat
v prodejně elektrika

DODRŽUJTE PRAVIDLA příroda vám to vrátí

seznam sběrných dvorů a míst
zveřejňuje obecní úřad (zde jsou
vyhlášeny i termíny mobilních svozů),
nebo na webu www.elektrowin.cz

ZDARMA
je můžete
odevzdat do
sběrného dvora

Víte že...

...za odložení elektrospotřebiče
do kontejneru nebo na černou
skládku vám hrozí pokuta
až do výše **20 000 Kč?**

...pokud chcete předejít
ekologickému nebezpečí,
nepouštějte se do demontáže
žádného z elektrospotřebičů!

...některé běžné domácí
elektrospotřebiče mohou obsahovat
látky **vážně poškozující zdraví**
a **životní prostředí!**

Děkujeme a gratulujeme!

Pokud dodržujeme všechny tyto zásady, významně přispíváme
k ochraně životního prostředí a zdraví nás všech.

Kravihorské zemské víno

SVOBODNÁ SPOLKOVÁ REPUBLIKA
KRAVÍ HORA

Cuvée

Kravihorská
Směs
Červená
Moravská
2015

doporučuje 10 z 9 vinařů

Vinařská oblast Morava
Podoblast Velkopavlovická
Vinařská obec Bořetice
www.republikakravihora.cz

alk. 12,5 %
obj. 0,75 l
obsahuje oxid siřičitý

Kravihorské zemské víno

SVOBODNÁ SPOLKOVÁ REPUBLIKA
KRAVÍ HORA

Cuvée

Kravihorské
Gurmánské
B z Bořetic
2015

doporučuje 10 z 9 vinařů

Vinařská oblast Morava
Podoblast Velkopavlovická
Vinařská obec Bořetice
www.republikakravihora.cz

alk. 12,5 %
obj. 0,75 l
obsahuje oxid siřičitý

Kravihorské zemské víno

SVOBODNÁ SPOLKOVÁ REPUBLIKA
KRAVÍ HORA

Cuvée

Směs
Totalitní
Bílá
2015

doporučuje 10 z 9 vinařů

Vinařská oblast Morava
Podoblast Velkopavlovická
Vinařská obec Bořetice
www.republikakravihora.cz

alk. 12,5 %
obj. 0,75 l
obsahuje oxid siřičitý

Kravihorské zemské víno

SVOBODNÁ SPOLKOVÁ REPUBLIKA
KRAVÍ HORA

Cuvée

Nové
Kravihorské
Víno
Dívčí
2015

doporučuje 10 z 9 vinařů

Vinařská oblast Morava
Podoblast Velkopavlovická
Vinařská obec Bořetice
www.republikakravihora.cz

alk. 12,5 %
obj. 0,75 l
obsahuje oxid siřičitý

Výukový program Včelí království – žáci 1. a 5. ročníku

Závěrečné vystoupení – folklórní kroužek

Nejlepší sběračka papíru – Natali Chrástková, žákyně 1. třídy

Pátáci v Senátu ČR

Výlet žáků ZŠ – ZOO Lešná

Bořetické listy č. 2/2016

Vychází nepravidelně. Vydává Obec Bořetice, IČO: 283037. Registrováno MK ČR E 11 764.

Redakční rada: František Petrásek, Ing. Lenka Bukovská, Mgr. Ivana Machačová, Lenka Grúzová, Václav Petrásek, Ing. Kateřina Michnová, Ing. Lucie Dufková, DiS.

Příspěvky a náměty posílejte na e-mail: webbořetice@seznam.cz. Redakce si vyhrazuje právo příspěvky krátit.

Výtisk zdarma. Neprošlo jazykovou úpravou.

Grafická úprava: Mirek Chudík. Tisk: Graweb s.r.o.